

Ivan Antić

M E S E C

MAGNET ZA DUŠU

Registrovano u JAA - Autorskoj agenciji za Srbiju A.D.
kao autorsko delo.

www.ivantic.info

Izdavač:
Samostalno izdanje
© Copyright: 2019 by Ivan Antić
ISBN: 9781797189235

SADRŽAJ:

Uvod	4
Nepoznate činjenice o Meseću	7
Priča o inkarnaciji ljudskih duša i zašto se one događaju	15
Uticaj Meseca na dušu	24
Položaj Meseca u kosmičkim razmerama	28
Solarni i lunarni kultovi	32
Uticaj Meseca u astropsihologiji	33
Lilit - Crni Mesec - I to postoji	41
Mesec i polarizacija čovekova	43
Oslobađanje od mesečevog uticaja	45
I konačno, ko nam je smestio Mesec.....	56

UVOD

Drevna predanja iz Afrike i Azije govore nam da nekada nije bilo Meseca i da je život na Zemlji bio drugačiji. Nije bilo godišnjih doba i klima je svuda bila ujednačena i prijatna, sa blagom izmaglicom i puno zelenila. Takođe postoje predanja o 'zlatnom dobu' kada je čovek živeo u harmoniji sa prirodom i samim sobom, sa mnogo većom percepcijom nego što je ima danas. Sve je to promenjeno pre oko 12.000 godina kada su se dogodile velike promene na Zemlji. Te promene potvrđuju biološka i geološka istraživanja. Klima je tada drastično promenjena, došlo je do promene polova, porasta nivoa okeana, velikih potopa i ... pojavio se Mesec.

Pogledaćemo najpre šta znamo o Mesecu. Tu ćemo videti da ne znamo zapravo ništa, da su sve opšte prihvaćene informacije koje imamo o Mesecu bez dokaza i nelogične. Zatim ćemo sagledati ono što je malo poznato i sasvim nepoznato o Mesecu, sa stanovišta ezoteričnog znanja, astrologije i informacija koje su do nas stigle iz udaljenih izvora, sa zvezdanog sistema Sirius i Plejada. Naime, ako se Mesec jednog lepog dana samo pojavio na našem nebu, neko je morao tu da ga dovede i precizno postavi njegovo neprirodno kretanje. Deo informacija u ovoj knjizi potiče od onih koji su to izveli. Drugi deo informacija potiče od naših naučnika koji nemaju problem objektivnog i tačnog posmatranja predmeta istraživanja, u ovom slučaju Meseca. Njihova naučna istraživanja su pokazala da je Mesec veštačka tvorevina. Videćemo da se sve takve informacije začuđujuće slažu i logično dopunjuju iako potiču iz sasvim različitih i nezavisnih izvora.

Dakle, ako govorimo o tome da Mesec nije prirodan Zemljin satelit nego veštačko telo, onda podrazumevamo i intervencije vanzemaljskih bića. Meni to nije problem da prihvatim, jasno sam ih video tri puta. Problem je za one koji se nisu lično uverili u njihovu realnost. Njima preostaje da veruju da "nismo sami" u meri kojoj im dozvoljava sloboda mišljenja i hrabrost da na svet gledaju izvan nametnutih okvira i ubeđenja javnog mnjenja.

Takođe ako govorimo o uticaju Meseca na čovekovu dušu, onda podrazumevamo govor o reinkarnaciji i duši. I to su teme koje mi nisu strane. Posle 40 godina prakse meditacije i vantelesnih iskustava, uključujući i iskustva sa preminulima, lično sam se uverio u realnost inkarnacija i odnos uma u telu sa višom svešću duše.

Nećemo se ovde baviti samo sa kosmološkim aspektom Meseca već i psihološkim i astrološkim. Više decenija sam učio astrologiju i u praksi posmatrao njene uticaje ne samo na sebi, već i svim ljudima oko sebe. Razumevanje Meseca bez astrologije nije moguće.

Stoga glavna tema ovde biće mesečev uticaj na inkarnacijski ciklus naših duša, zašto Mesec uopšte postoji na našem nebu i kako on utiče na naše živote i dušu. Da bismo to razumeli, moramo najpre saznati kako on postoji, sve kosmološke detalje o Mesecu. Nakon toga videćemo zašto on postoji.

Videćemo, naime, da nije moguće znati istinu o Mesecu ako se odvoji pitanje prirode njegovog postojanja od pitanja o njegovom uticaju na čoveka, a pitanje o uticaju na čoveka nije moguće odvojiti od pitanja o inkarnaciji i duši. Dakle, priča o Mesecu ne može se odnositi samo na njega, ona je neodvojiva od smisla nastanka ljudskog roda i od tajne ljudske duše, od svrhe njenog rađanja na ovom svetu.

Stari mudraci su nam govorili da se u čoveku spajaju nebo i zemlja. Noviji mudraci nam to potvrđuju govoreći da je sve povezano u hologramskom univerzumu.

NEPOZNATE ČINJENICE O MESECU

Nauka nam daje samo teoriju po kojoj je Mesec prirodno nebesko telo, Zemljin satelit, koji je verovatno nastao tako što je telo veličine Marsa udarilo u Zemlju pre oko 4 milijarde godina, odvalilo velike deo njene mase od koje je nastao Mesec. Naravno, nema nikakvog dokaza za takvu teoriju. Sve drugo što znamo o Mesecu potvrđuje ono što je rekao Irwin Shapiro, iz Harvard-Smithsonian centra za astrofiziku: "Najbolje objašnjenje u vezi Meseca je: 'greška u opažanju' - Mesec ne bi trebao da postoji."

I njegov sastav i njegovo kretanje su neprirodni.

Najstarije stene na Mesecu starije su najmanje milijardu godina od najstarijih na Zemlji. Hemijski sastav tla Meseca znatno je različit od zemljinog, najpre zbog velike količine elementa helijum-3, koji Zemlji nedostaje.

Kretanje Meseca posebna je priča koja dokazuje njegovu neprirodnost.

Mesec je 400 puta manji od Sunca, a za vreme pomračenja Sunca je 400 puta bliže Zemlji od Sunca. Zato je Mesec za vreme pomračenja Sunca, gledano sa Zemlje, iste veličine kao i Sunce jer dolazi do potpunog pomračenja. Znači, Mesec je u potpunom sinhronicitetu sa Suncem. To je nemoguće kod prirodnih pojava. Mesec pokazuje uvek istu stranu prema Zemlji. I to je apsolutno nemoguće kod prirodnih pojava jer one su uvek promenljive. Zato tamnu stranu Meseca nikada ne možemo da vidimo upravo zbog savršenog sinhroniciteta Mesečeve rotacije. Ako se pomnoži obim Meseca u odnosu na Zemlju, rezultat je 436.669.140 kilometara. Ako je ovaj broj podeljen sa 100 postaje 436.669 km - obim Sunca s tačnošću od 99,9 posto. Ako podelite obim Sunca u odnosu na Mesec i pomnožite sa 100 dobija se obim Zemlje. Podelite veličinu Sunca i veličinu Zemlje i pomnožite sa 100 i dobijete veličinu Meseca.

Odnos Sunca, Meseca i Zemlje zasnovan je na prirodnoj matematici, na Fibonačijevom nizu (zlatnom preseku, 1:1.618) na kome se zasnivaju proporcije rasta svega u prirodi. To je učinjeno zato jer Mesec služi za podsticanje evolucije svesti na Zemlji.

Pretpostavku o Mesecu kao o divovskom svemirskom brodu izneli su u julu 1970. godine Mikhail Vasin i Alexander Shcherbakov, dvojica članova Sovjetske akademije nauka. U sovjetskom časopisu *Sputnik* napisali su članak pod naslovom "Da li je Mesec tvorevina neke vanzemaljske inteligencije?" Objavili su da je Mesec planetoid izdubljen pomoću izuzetno napredne tehnologije kojom su topljene stene i stvorene šupljine u njegovoj unutrašnjosti. Potom je ta 'metalno-stenovita šljaka' izlivena na površinu, čime je stvorena lunarna površina kakvu vidimo danas.

Dr. D. L. Anderson, profesor geofizike i direktor seizmološke laboratorije u Kalifornijskom tehnološkom institutu, jednom je rekao da je "Mesec napravljen naopako". Njegova unutarnja i vanjska struktura trebale bi biti obratno postavljene.

Na Mesec je poslano nekoliko letelica koje su trebale da obave eksperimente i provere da li je Mesec šupalj. Nakon što je na Mesec postavila seizmometre NASA je lansirala nekoliko letelica s ciljem da padnu na mesečevu površinu. Rezultat su dodatne potvrde o Mesecu kao šupljem telu. Udar jednak toni TNT-a izazvao je udarne talase koji su se razvijali osam minuta, po rečima naučnika NASA-e, Mesec je "odjekivao kao zvono". Maurice Ewing, učesnik tog seizmičkog eksperimenta, kaže: "To je bilo kao da je neko udario u zvono, recimo, u zvoniku crkve, i to samo jednom, i ustanovio kako odzvanjanje traje 30 minuta." Mesec je kasnije podvrgnut udarcu jednakom jedanaest tona TNT-a kada je lansirno vozilo Saturn V srušeno na njegovu površinu nakon jedne obustavljene misije. Mesec je tada "reagovao kao gong", izjavili su naučnici NASA-e, a vibracije koje su dopirale do dubine od 40 kilometara trajale su tri sata i dvadeset minuta. Alan Butler, koautor knjige "Ko je napravio Mesec? (Who Built the Moon? - Christopher Knight and Alan Butler) o tome je razgovarao s Kenom Johnsonom, upravnikom Odeljenja za upravljanje podacima i fotografijama tokom misija Apollo. Johnson je izjavio kako Mesec nije samo odzvanjao poput zvona. Rekao je da se ceo Mesec 'klimao' na tako precizan način da je "izgledalo kao da unutar sebe ima divovske hidraulične prigušivače vibracija".

Na Mesecu je takođe pronađeno nešto što ne bi trebalo da postoji: uranium 236 i neptunium 237. Sovjetski naučnici Vasin i Ščerbakov su naveli kako se njihovo prisustvo može objasniti pretpostavkom da je za dubljenje Meseca korišćena nuklearna energija i da su to ostaci radova na Mesecu. To su radioaktivni elementi, nusproizvodi nuklearnih reaktora i proizvodnje plutonijuma, uranium 236 je radioaktivni nuklearni otpad iz korišćenog nuklearnog goriva i ponovno prerađenog urana. Nema ih u prirodi. Otkuda oni tamo ako je Mesec 'prirodno' nebesko telo?

Neobjašnjive aktivnosti na Mesečevoj površini neprestano se otkrivaju i prikrivaju. Brojne NLO pojave na i oko Meseca posebna su vrsta interesovanja među ufolozima i astronomima. Bivši radnici NASA-e i ljudi koji prate njihov rad spominju kako su neprirodne pojave na Mesecu uklonjene s fotografija pre nego što ih je javnost videla. Narednik Karl Wolf radio je kao majstor za preciznu elektroniku i fotografiju u (CIA) bazi Langley u Virginiji. Na jednom skupu u Nacionalnom novinskom klubu u Washingtonu 2001. godine Wolf je rekao da je video slike ogromnih građevina na udaljenijoj strani Meseca snimljenih 1965. godine. Kaže kako je dobio zadatak da reši neki tehnički problem u delu baze gde su sklupali mozaike slika snimljenih na Mesecu kako bi dobili jednu veću sliku. Wolf je

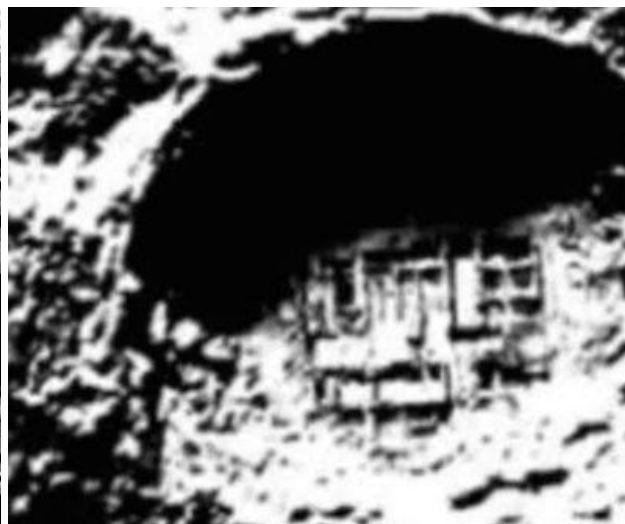
naveo kako mu je jedan pilot koji je radio s tim slikama rekao: "Usput rečeno, na zadnjoj strani Meseca otkrili smo nekakvu bazu." Zatim mu je pokazao sliku te baze s raznim geometrijskim oblicima, oblim građevinama, vrlo visokim tornjevima i nečim što je ličilo na tanjiraste antene radara. Neke građevine imale su reflektujuće površine, a neke su ga podsećale na tornjeve za hlađenje u elektranama. Drugi tornjevi bili su ravni i visoki, s 'odsečenim' vrhom, ili pak s okruglim, nalik kupoli. Naglasio je da su mnoga od tih zdanja bila ogromna. Neke od tih građevina bile su dugačke najmanje 800 metara.

Richard Hoagland, bivši stručnjak za fotografije u NASA-i iznosi dokaze da je Mesec pun građevina i kako je NASA skrivala i lažirala izveštaje i snimke. On je otkrio da postoje ogromne staklene građevine nepoznate namene, na Mesecu i oko njega. Staklo koje se napravi u bezvazдушnom prostoru je višestruko snažnije od čelika, nema mehuriće vazduha koji ga čine slabim, i zato je dobar građevinski materijal, uz to je teško vidljivo u kosmosu.

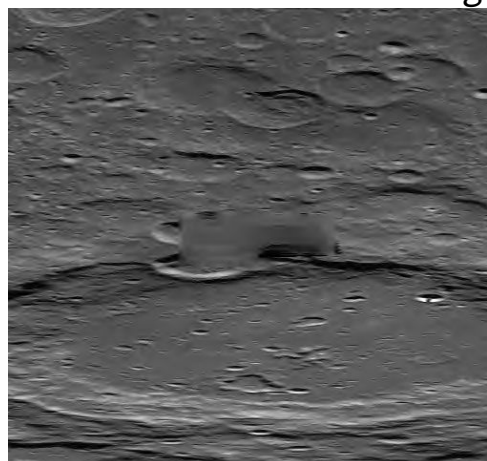
Tu su i svedočenja kosmonauta da su na Mesecu videli vanzemaljske aktivnosti, neke su i snimili. I da, bili su na Mesecu. Međutim, kako je taj odlazak na Mesec bio deo državne propagande tokom hladnog rata, ceo događaj je morao biti medijski praćen, od cele misije Apollo napravljena je vrhunska predstava za celu naciju koju su vodili stručnjaci iz Holivuda i Diznija. Bio im je neophodan direktan prenos sletanja na Mesec, a nisu imali odgovarajuću tehnologiju za to. Bez dobrog snimka kao da nisu ni bili tamo. Kamere nisu mogle da snime sletanje izvan modula, na samom Mesecu, jer bi ogromne razlike u temperaturi deformisale sočiva, film i celu kameru (za dva sata bi se spustila od plus 130 do minus 150 stepeni C). Snimljen je samo mali deo, trenutak sletanja, iz samog modula. Zato su celu scenu sletanja na Mesec izvan modula morali da snime u studiju. Na predlog Donald Rumsfeld-a to je učinio režiser Stanley Kubrick u studiju u Londonu gde je snimana *Odiseja 2001*. On je kasnije kao protivuslugu zatražio da mu NASA pozajmi za korišćenje specijalan nov objektiv za snimanje pri minimalnom osvetljenju, kao što je svetlost sveća, koju je on koristio za snimanje svog sledećeg filma, *Barry Lyndon*, 1975. To je bio jedinstven objektiv sa Zeiss sočivom namenjen špijunskim satelitima, veoma vredan i čuvan kao državna tajna. Sve ovo su potvrdili sami učesnici događaja, Henry Kissinger, šef CIA iz tog perioda Richard Helms, ministri u vladi SAD iz tog doba, Donald Rumsfeld, Alexander Haig, savetnik Lawrence Eagleburger, i supruga Stanley Kubricka, Christiane Kubrick u dokumentarcu William Karel-a *Opération Lune*. Prema njihovom svedočenju, da bi se sve održalo u tajnosti, CIA je pobila sve tehničare koji su izveli snimanje, pošteđeli su Kubrick-a ali se on ipak bojao za svoj život i zato više nije napuštao svoje imanje.

Dakle let na Mesec se dogodio, bili su tamo, samo su snimci toga leta velikim delom snimljeni na Zemlji, jer nije postojala tehnologija da se snime na Mesecu. Kasnije misije Apollo imale su prave snimke. U pozadini celog projekta bio je razvoj raketne tehnologije za interkontinentalne balističke rakete, a ne šetnja po Mesecu.

Kako bi se sve aktivnosti i anomalije na Mesecu i danas držale sakrivene od brojnih posmatrača i astronoma amatera, izgleda da mesečeva površina koju vidimo nije njegova prava površina. Postoji mogućnost da se na nju projektuje hologramska slika koja Mesec prikazuje uvek istim. Ta je sumnja nastala pažljivim posmatranjem snimaka mesečeve površine teleskopom, pri čemu se na snimku Meseca može primetiti talas koji se kao horizontalna linija spušta odozgo na dole u istim intervalima, a to se javlja kako bi slika holograma pratila kretanje Meseca. Ovo su primetili mnogi astronomi u svetu koji posmatraju Mesec.¹

Ostaci građevina na Mesecu

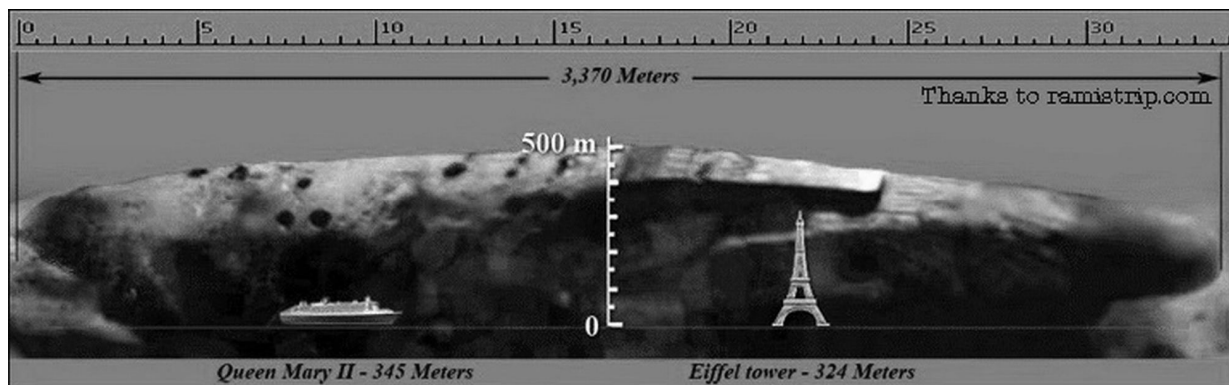

Objekat na Mesecu
zamućen na slici NASA

Vanzemaljski brod na Mesecu
snimljen od strane Apollo 15,17 i 20

¹ O tome videti na youtube snimku: 9 Lunar Waves Filmed - Game Change
<https://www.youtube.com/watch?v=Omi0w8bLtUM>

Dimenzije vanzemaljskog broda na Mesecu

Stoga uočićemo sledeću logičku povezanost: dokazi da Mesec nije prirodno nebesko telo dokazuju uplitanje neke vanzemaljske napredne sile, jer ga nije čovek stvorio. Ne možemo stati kod brojnih dokaza o Mesecu kao veštačkoj tvorevini, zajedno sa njima moramo prihvatiti i vanzemaljsku intervenciju. Takođe zajedno sa svim tim, moramo zaključiti da je ljudski život na ovoj planeti planiran davno pre ljudi i ne samo od strane ljudi.

Da je Mesec veštačka tvorevina ne bi trebalo da nas previše uzbuđuje i šokira, jer potvrdu da je svest u osnovi stvaranja imamo u nama i svuda oko nas, u svim naučnim činjenicama.² Naša DNK je takođe veštačka tvorevina, delo inteligentnog dizajna. Naučnici su izračunali da kosmos nije dovoljno star da bi nasumičnim sudaranjem čestica mogla da nastane DNK ili bilo koja ćelija. To bi bilo isto kao kada bismo očekivali da tornado koji prolazi kroz veliko smetlište razbacivanjem svih elemenata sastavi avion, Boeing 747 Jumbo Jet.

Ne bi trebalo ni da nas plaši to što je neka velika inteligentna sila napravila tako ogromnu stvar kao što je Mesec, da mislimo da je svet samo *Trumanov šou*³. **Svest sa kojom je sve to stvoreno je upravo ova naša svest**, samo što je mi koristimo u mnogo manjem procentu, i za to postoji opravdan razlog. Nema mnoštva svesti, ona je jedna ista u svemu, samo se deli i razgranava u sve moguće individualne oblike. Među tim individualnim oblicima su i naše inkarnacije. Stoga da bismo razumeli prirodu svesti koja je stvorila Mesec i zašto je to učinjeno, moramo poći od razumevanja sebe samih, a sebe nikada ne možemo razumeti bez razumevanja naših inkarnacija. Samo sa prihvatanjem inkarnacije, makar i teorijski, moguće je razumevanje ljudske prirode i zajedno sa njom prirode ovoga sveta, celog sunčevog sistema. Ako je Zemlja zajedno sa Mesecom velika pozornica, onda je očigledno da je ona postavljena zbog glumaca, **zbog nas**, tačnije, zbog odigravanja naše karmičke drame tokom inkarnacijskog ciklusa.

² O tome se možete obavestiti u delu Stephen Meyer-a: *Signature in the Cell: DNA and the Evidence for Intelligent Design*, kao i u delu nobelovca Francis-a Crick-a: *Life Itself: Its Origin and Nature*.

³ Film *The Truman Show*, 1998.

Sa takvim razumevanjem prave prirode božanske svesti čiji smo i mi vrlo važan deo, ovaj svet sa Mesecom biće nam mnogo čudesniji i lepši nego dok smo se divili lepoti mesečine sanjareći sve i svašta.

PRIČA O INKARNACIJI LJUDSKIH DUŠA I ZAŠTO SE ONE DOGAĐAJU

Da bismo razumeli razlog za inkarnaciju duša, najpre nam mora biti jasno šta je ljudska duša. Ona je odraz božanske svesti ili Apsoluta koji je sve što postoji. Naša suština ili duša je individualni izraz apsolutne božanske svesti, koja je sve što jeste. (A šta bi drugo i mogla da bude!?)⁴

Prema jednoj drevnoj paraboli, ispoljavanje božanske svesti i ljudskih duša može se razumeti kroz sliku drveta kome je koren na nebu a granje i lišće na zemlji (stvarnost je inače dobrim delom obrnuta za našu percepciju). Božanska svest je koren na najvišem nebu, na najvišoj dimenziji, etru ili akaši, danas poznatoj kao kvantno polje, univerzalno polje, u kome implicitno i bezvremeno postoji sve što se ikada ispoljava u postojanju tokom vremena. Iz božanske svesti Apsoluta ispoljava se svest o sebi, najpre kao monada nalik na glavno stablo drveta. Zajedno sa njom počelo je ispoljavanje kosmosa. Iz nje se dalje razgranavaju prve veće monade svesti. One su u religijskom i mističkom iskustvu poznate kao arhanđeli i serafimi. U fizičkom kosmosu njima odgovaraju entiteti razmera galaksija. Oni se dalje ispoljavaju i razgranavaju na sve finiji način u obliku nižih monada svesti koje su u religiji i mistici poznati kao anđeli. U fizičkom kosmosu njima odgovaraju zvezde i njihovi planetarni sistemi. Na našem drvetu to bi bile grane koje sadrže lišće. Najsitnije grane koje sadrže posebne grupe lišća bile bi nad-duše, velike duše koje se dalje dele na individualne duše u pojedinačnim fizičkim telima. One bi odgovarale lišću u našoj paraboli.

Individualne duše se dele na mlade pupoljke, zrele duše ili cvetove, i stare duše koje su plodovi našeg drveta života. Stare i najzrelije duše koje spoznaju ceo ovaj proces i prepoznaju celo drvo života u sebi, predstavljaju njegovo seme ili suštinu. U semenu je celo drvo u svom hologramskom obliku. Kad se ono preda božanskoj celini, svojoj suštini, kada 'umre', onda nestaje kao individua i ponovo postaje božanska celina. Ovde, međutim, treba znati da su sve duše iste i bezvremene, samo u prividu linearnog vremena fizičkog sveta izgleda kao da su neke mlade a neke stare, a to zavisi

⁴ *Advaita vedanta* se zasniva na izreci: Ovaj *atman* (naša duša) je *brahman* (Apsolut, sve-što-jeste). To si ti (*Tat tvam asi*).

Daršana-upanišad (X, 10): "Kada sva bića vidimo samo u vlastitom Sopstvu (duši), i u svim bićima Sopstvo (dušu), tada *brahman* (božansko) dosežemo."

U *Katha upanišadi* (II, 1.10) je rečeno: "Ono što je u nama takođe je i izvan nas. Ono što je izvan nas takođe je i u nama. Onaj ko vidi razliku između onog što je unutra i onog što je spolja, zauvek prelazi iz smrti u smrt." To je opis stvarnosti hologramskog univerzuma. Mi ne možemo biti različiti od njega, možemo biti i jesmo samo njegovi svesni subjekti. Međutim, mi imamo slobodu da zamišljamo sve, pa i to da smo različiti i odvojeni od njega.

od njihovog iskustva u ciklusu inkarnacije. Svaka duša ima više inkarnacija i one koje započinju svoj ciklus su mlade, tek se privikavaju na ovaj svet, a one koje ga završavaju su stare u smislu da su dovoljnoiskusne sa ovim svetom i da su ga u potpunosti spoznale. To vidimo u iskustvu sa ljudima, neki su rođeni pametni i mudri, odmah prepoznaju smisao dešavanja, a neki tek pod prisilom mogu po nešto da nauče u životu, većinom ništa; neki su dobri i humani, a neki loši i destruktivni. Sve je to usled razlike u karmičkoj zrelosti duša. Ta zrelost određuje nivo svesti i emocionalnu zrelost. Svi sukobi među ljudima nastaju sled različitog nivoa svesti, odnosno različite karmičke zrelosti duše, a sva slaganja usled bliskosti tih nivoa.

U celom tom procesu postoji jedna univerzalna zakonitost: božanska svest, koja je sve-što-jeste, ispoljava se kao sve-što-može-da-bude. Kada individualna duša iskusi sve-što-može-da-bude, ona tu svest vraća božanskom apsolutu. Tako on ostvaruje svoju potpunost kroz ispoljavanje u postojanju.

Božanska svest se ispoljava najpre kao elementarni oblik čestica, atoma molekula i svih mogućih njihovih oblika. Kada elementarni oblici ispune svoje mogućnosti razvija se viši oblik ispoljavanja božanske svesti, a to su biljke, u njima se razvija percepcija. Biljke iskušavaju sve moguće oblike prilagođavanja okolini u cilju opstanka. Tako razvijaju osnove percepcije u fizičkim telima. Viši oblik percepcije razvija se u telima životinja. One ne samo što opažaju već se i kreću, tu se božanska svest ispoljava kroz kretanje i opažanje, kroz razvijanje svih sposobnosti za opstanak na nivou kretanja i opažanja. To se postiže kroz zakone opstanka i lanac ishrane. Percepcija se u životinjama usavršava pod prinudom nadmetanja lovca i plena. Da bi opstali i jedni i drugi moraju da usavrše svoje sposobnosti. Tako se dolazi do bića sa najsavršenijim čulnim i delatnim organima i kompletnom percepcijom: do čoveka. Samo čovek ima sve čulne i delatne organe usavršene dovoljno ne samo da opstane, već i da stvara nove vrednosti, da dođe do smisla postojanja. U čovekovom životu postojanje prelazi iz kretanja radi samog opstanka do kretanja ka razumevanju smisla opstanka i postojanja uopšte. To je svrha ljudskog delovanja ili karme: razumevanja smisla. Sva ljudska drama nastaje zbog borbe za smisao postojanja. Svi tražimo razumevanje na ovom svetu na sve moguće načine, u odnosu sa drugim ljudima i u pogledu samog postojanja. Postojanje kroz čoveka dobija dramski karakter, nije samo golo preživljavanje. Ali ta drama je i tragedija i komedija ujedno. Ona je igra i lepota, stvaralaštvo i umetnost, radost i patnja, lutanje u greškama i radost otkrovenja, ona je sve-što-može-da-bude, iskušavanje svega i svih ljudskih mogućnosti. Ali iznad svega ona vodi do **razumevanja** duše koje čovek u toj igri pruža čoveku, svome bližnjem, i samome sebi, razumevanje svesti božanske duše koja je zatvorena u telu i ograničena fizičkim umom i egom.

Cela ova odiseja božanskog Apsoluta kroz najviše monade stvaralačke svesti, preko cele prirode i ljudskih životnih drama, mora kao svoju pokretačku snagu da ima, pored inspiracije koja potiče od same božanske svesti kao izvora svega, takođe i prinudu i pritisak na dalji razvoj. Problem je u sledećem: čovekova duša je božanskog porekla, i njena svest o sebi je uvek samodovoljna, čovek koji je spoznao svoju dušu je svestan božanskog prisustva u samom postojanju, u celoj egzistenciji. On više ne vidi razlike između postojanja i božanske svesti koja je u osnovi postojanja, kao ni između svoje svesti i božanske svesti. Njemu je to sve jedno isto. Tako on vidi stvarnost. Ali on tada i staje u razvoju na fizičkom planu. On nema motiva da radi i razvija život kroz svoje fizičko telo, jer spoznao je ono što stvara telo, ono što je daleko više i vrednije. Tu je i opčinjavajući osećaj blaženstva kada osvestimo stvarnost (*sat-čit-ananda* - stvarnost /je/ svest /je/ blaženstvo). To su slučajevi svetaca koji nakon bogospoznaje ostaju da žive u najprostijim uslovima, u pećinama i bez ičega. Njima je to dovoljno, ali to nije dobro za ekonomiju i tehnološki razvoj koji je u planu za planetu Zemlju. **Zato je dušama u telu potrebna prinuda da se nateraju da rade i stvaraju. Tu prinudu dobijaju pomoću Meseca.**

Šta su ljudske duše radile pre Zemlje i kako su stigle na Zemlju?

To pitanje možemo sagledati kroz **individualni i kolektivni plan.**

Individualno posmatrano, ljudske duše su pre dolaska na Zemlju kreirale sav život koji će postojati na Zemlji, sve životne uslove, sve biljne i životinjske vrste, sve su one plod inteligentnog dizajna naših duša pre inkarnacije u fizičko telo. Postoje dokazi iz hipnotičke regresije da smo mi isplanirali svoje živote pre rođenja. Ali to nije cela slika. Ne samo da smo isplanirali glavne puteve i motive naših životnih drama u telu, već smo i stvorili ovo telo, a da bismo njega mogli da stvorimo, morali smo pre toga da stvorimo i sve životne uslove za opstanak tog tela. Tlo na kome stojimo, vazduh koji dišemo, voda, hrana koju jedemo, sve je plod inteligentnog dizajna svesti naših duša iz viših dimenzija.

Da bismo razumeli kolektivni plan moramo sagledati alternativnu istoriju ljudskog roda. Ova zvanična istorija koja se uči na univerzitetima govori nam da smo slučajno nastali od majmuna, i da smo samo fizički malo napredovali, ali da smo iznutra postali gori od majmuna jer pretimo da uništimo planetu svojom glupošću. To majmuni ne bi uradili. Naravno, naučnici koji ovo tvrde neće vam reći da planetu ne zagađuju sami ljudi već korporacije. Oni su na platnom spisku tih korporacija. U svetu postoji oko 43.000 korporacija. Kada se pogleda njihovo unakrsno vlasništvo i direktorski položaji, vidi se da ih zapravo ima samo 400, koje su opet kroz unakrsno vlasništvo i direktorske položaje kontrolisane od samo 20 banaka. Vlasnici tih banaka su nekoliko aristokratskih familija. Tako oni kontrolišu ceo savremen život u svetu, uključujući nauku i obrazovanje.

Prisiljavaju nas da se vozimo na naftu i struju umesto na vodonik i gorive ćelije.⁵ Zato nas ubeđuju da smo majmuni.⁶

Prema ezoteričnoj, alternativnoj istoriji ljudskog roda, mi potičemo sa zvezda. ***Kolektivno posmatrano***, ljudske duše nisu se u fizičkim telima inkarnirale na Zemlji prvi put, već su se pre nje, u ovoj galaksiji, na fizički univerzum spustile u sazvežđu Lire. Tu su prvi put počele postepeno da iskušavaju draži fizičkog opstanka. Ta draž je bila u sledećem: u božanskom apsolutu sve je jedno, bez diferencijacija i stoga bez iskustava. Da bi božanska svest, koja je sve-što-jeste, ispoljila i iskusila sebe kao sve-što-može-da-bude, bilo je potrebno da se ispolji kao fizički univerzum, u linearnom vremenu i prostoru u kome je sve odvojeno i dostupno za iskušavanje na sve moguće načine, iz svih aspekata, uz dovoljno ponavljanja. U višim dimenzijama to nije moguće.

Kada kroz individualne duše iskusi sve-što-jeste, tada se božanska svest vraća sebi samoj, prepoznaje sebe u svemu što jeste. Tako se ispoljavanje božanskog Apsoluta okončava u potpunosti. Tada ciklus inkarnacija individualne duše prestaje.

Međutim, kao što smo rekli, duše su samodovoljne i ne mogu same da prođu sva moguća iskustva, koja podrazumevaju i sve suprotnosti, dobro i zlo. Duše su oličenje čistog dobra i božanskog savršenstva, zato ne mogu same da izazivaju zlo da bi ga iskusile. Ono im mora doći spolja. I došlo je. Za to se pobrinuo sam božanski Apsolut jer je pored monada božanskih duša ispoljio i svesne entitete koji ne sadrže njegovu svest o sebi, koje svoj identitet ne nalaze u ljudskom odliku kao ljudske duše. To su takozvane satanske, luciferanske ili demonske sile. Od sveg ispoljavanja božanske svesti ***ljudske duše predstavljaju dve trećine ispoljenog, a neljudski bezdušni entiteti jednu trećinu***. To je tako zato što za savladavanje zlog i destruktivnog potrebna je dvostruko jača snaga dobrog i konstruktivnog. Dakle, religijski rečeno, božanska svest je stvorila jednu trećinu zlih i demonskih snaga, i dve trećine dobrih i anđeoskih, od kojih potiču naše duše. Ove negativne sile postoje da bi izvršile potrebnu prinudu i pritisak na ljudske duše, da ih nateraju da iskuse sve one aspekte postojanja u svim suprotnostima koje duše same ne bi mogle da iskuse. To je takozvano zlo ili negativna iskustva. To je potrebno jer na fizičkom planu svest se kristališe kroz sva moguća iskustva kao i iskustva suprotnosti.

Kada su se ljudske duše dovoljno materijalizovale u sazvežđu Lire, sa svim božanskim moćima u fizičkim telima, onda su im došle negativne sile

⁵ Nedavno istraživanje u Nemačkoj pokazalo je da je električni pogon automobila, kakav se danas nudi, ekološki i ekonomski više štetan od pogona na dizel.

⁶ Iako postoji zavera protiv ljudi od strane elite, koju dobro razotkriva David Icke, ona služi istoj svrsi kao i Mesec: da izazove neophodan pritisak na ljude da se osveste. Nikada ljudi nisu bili svesniji sebe i svoga položaja nego danas, kada je i zavera protiv ljudi i ljudskih sloboda najveća. Sve to ima pozitivan efekat iako deluje negativno.

i počele sukob sa njima. To se dogodilo sa ciljem da se duše nateraju da se rasele iz sazvežđa Lire u sva druga sazvežđa, Plejade, Tau Ceti, Aldaberan, Orion... Kako su se širili i umnožavali u stalnom sukobu sa negativnim silama, oni su sve više propadali u materijalna uslovljavanja, sve što su imali i znali poticalo je od njihovog sećanja na svoje poreklo i nastanak u Liri. Od toga je ostao samo mit i rasli su sve veći sukobi, čak i međusobni. Poslednji ogranak njihovog rasejanja bio je na Marsu i planeti Maldek (ili Phaeton), koja je bila između Marsa i Jupitera. Negativne sile su ih i tu napale, uništile planetu Maldek, od koje je ostao samo pojas asteroida,⁷ opustošile Mars na kome zato i danas postoje tragovi nuklearnog zračenja, i kao najvažnije, Mars i Zemlja su promenili položaj, odnosno orbite, tako da je Zemlja postala bolja za život. Ljudi su se sa Marsa i Maldeka preselili na Zemlju, na Atlantidu, u Sumer i Dolinu Inda, na Kavkaz i Balkan.

Mnogo vekova su živeli na Zemlji zahvaljujući svom starom znanju iz kosmologije i nauke, otuda potiču sve one drevne megalitske građevine koje su sadržavale sva kosmološka znanja koja nije moguće znati samo posmatranjem sa Zemlje (precesija), koje ni današnjom tehnologijom nije moguće sagraditi. Za njih je neophodna kosmička tehnologija. Ta idila je trajala do 12.000 godina pre nove ere. Ali ni dotle nije baš sve bilo idilično. Na delu kopna koji se danas naziva Atlantida ljudi su se degenerisali u jednostranosti i udaljili od duševnosti, počeli su da zloupotrebljavaju tehnologiju u najniže svrhe. I neljudski entiteti su se infiltrirali u ljudsko društvo i počeli da imitiraju ljude, da njima vladaju, pre svega iz više dimenzije, sa astrala, ali i na fizičkom planu.

To je dovelo do zaključka da se mora sprečiti dalje propadanje, da se mora napraviti novi početak, novi čovek, od genetike svih ljudskih rodova koji potiču sa Lire, i da taj novi čovek počne razvoj od osnove, da se kroz čoveka vrati svest o božanskom sebi samoj. Tako smo nastali mi, savremeni ljudi.

Sve faze ispoljavanja božanske svesti spakovane su u naše telo kao čakre, tako da možemo osveščavajući sebe, celo svoje biće koje je mikro-kosmos, osvestiti i božansku suštinu i njeno ispoljavanje kao ovaj svet. Na taj način, ***putem sistema čakri, ljudi su naterani da moraju da se razvijaju***

⁷ NASA je slala sondu u taj asteroidni pojas i dokazala da su to ostaci planete koja je nekada postojala između Marsa i Jupitera. Uostalom, prema Titius-Bode-ovom zakonu, orbite svih planeta sunčevog sistema su ujednačeno udaljene od Sunca, samo između Marsa i Jupitera postoji dvostruko veći razmak kao da je tu nekada bila orbita neke planete. Međutim, o iskrenosti NASA-e jasno govori činjenica da posle tog istraživanja nisu ni pokušali da objasne kako je ta planeta nestala. Ko je razbio planetu? Darth Vader? Takođe i za Mars otvoreno tvrde da je nekada imao mora i reke, i ne pokušavaju da objasne gde su ta mora nestala i kako. Svaki laik zna da je za tako nešto neophodna velika kataklizma i promena orbite planete. Takve kataklizme sa Marsom kao i razaranje Maldeka sigurno ne mogu biti prirodni događaji, jer planete ne menjanju iznenada svoje orbite, posebno ne samo jedna od planeta u sistemu, i ne sudaraju se u kosmosu, posebno ne tako da u tim sudarima samo jedna bude razorena.

kroz rad i da ne mogu svoj spoljašnji život i rad da odvajaju od stanja svoje svesti. Čakre povezuju svest i postojanje, tj. delovanje. Stanje čovekove svesti dok je u telu direktno se odražava na način njegovog postojanja, i obratno. To je bio jedini način da se kroz čoveka poveže prisustvo božanske svesti u postojanju (da "carstvo nebesko bude na zemlji"). Takva svest se može ostvariti samo kroz čoveka, individualno i slobodnom voljom, ne na osnovu već stečenog znanja i učenja, već samo kroz direktno originalno iskustvo. Božansko se nikada ne imitira niti na silu nameće, ono se samo milošću spoznaje, iz slobodne volje, otkriva se u srcu, individualno, kao ljubav i pravda.

Dakle, stvoren je savremeni čovek sa ciljem da kroz sebe krene od početka do vrha, do bogospoznaje, kroz celokupan razvoj koji uključuje i materijalni razvoj, razvoj nauke i tehnike. Opet ne na osnovu stečenog znanja predaka, niti magijom, već iz sebe samoga, sopstvenog iskustva i rada, da sam nauči nauku i tajne prirode. ***Smisao čovekovog života na ovoj planeti jeste da sprovede kompletno osvešćenje i povratak božanskoj svesti.*** Sakriveni su tragovi drevne prošlosti i kosmičko znanje i pokrenuta je savremena civilizacija. Taj prelom se dogodio pre oko 12.000 godina.

Tada je doveden i Mesec. Zašto?

UTICAJ MESECA NA DUŠU

Mesec je ključna sila koja na planeti Zemlji vezuje dušu za telo i donosi neophodnu dinamiku suprotnosti u razvoju. Bez Meseca postojala je samo svest duše, solarna svest, duše su mogle svesno da se inkarniraju u fizičko telo, da svesno koriste iskustva koja su želela da iskuse, i svesno da napuste telo. Ciklusi inkarnacija nisu postojali. Ali to je bilo jednostrano delovanje, bez iskustva svoje suprotnosti, i otuda nekompletno, ono vremenom postaje destruktivno, u najboljem slučaju nesposobno za razvoj. Tu nema istinskog razvoja koji bi obuhvatio i samu planetu.

Takav je bio život na Zemlji do 12.000 godine pre nove ere. Bez svoje suprotnosti solarna svest duše ne može biti svesna sebe same dok je u telu na trajan i harmoničan način. Usled jednostranosti vremenom dolazi do poremećaja i neravnoteže. Zato je doveden Mesec da bude direktno sinhronizovan sa Suncem svojim položajem i kretanjem. *Mesec omogućava ravnotežu suprotnosti i kompletan razvoj na planeti Zemlji.*

Mesec jednostavno deluje pojačavanjem suprotnosti. Unutar čoveka, u njegovom telu i psihi, i izvan njega, pojačavanjem polariteta muško-žensko, on donosi sva iskušenja u tim odnosima.

Kako Mesec obezbeđuje suprotnost potrebnu za razvoj? Tako što zaklanja solarnu svest duše od nje same; tako što odvaja um u telu od njegove veze sa svešću duše; *tako što vezuje svest za telo u toj meri da ona zaboravlja svoj izvor u duši i božanskoj svesti*, izvor koji je povezuje sa celim postojanjem.

Sve je to postignuto mesečevim proporcijama koje su povezane sa Zemljom i Marsom. Mesec je veličine kao polovina Marsa, a Mars veličine kao polovina Zemlje. Veza sa Marsom je potrebna jer naša karmička iskustva još uvek imaju svoju prošlost vezanu za Mars. Na Zemlji (u Gizi), na Mesecu (tamnoj strani) i na Marsu (Cydonia) postoje velike piramide i one su povezane. Mesec svojom proporcijom, položajem i kretanjem povezuje našu karmičku prošlost sa Marsa sa sadašnjošću na Zemlji i tako omogućava skladan razvoj u budućnosti. Piramide sprovode i povezuju svest i frekvencije viših i nižih dimenzija, piramide su uvek tamo gde je svestan razvoj prisutan, gde nije samo gola priroda na delu.⁸

⁸ Piramida je jedini geometrijski oblik koji hercijanske frekvencije pretvara u ne-hercijanske (skalarne), koji ih povezuje i usklađuje. Na vrhu svake piramide može se izmeriti uzdizanje vertikalnog stupa ne-hercijanskog zračenja ka nebu, od 28 kHz, u prečniku od nekoliko metara. U podnožju svake piramide nalazi se protok vode, on je potreban da se dogodi transformacija iz hercijanske u ne-hercijansku frekvenciju. O prirodi hercijanske i ne-hercijanske frekvencije videti u mojim knjigama "Fizika svesti" i "Samadhi". Ukratko hercijanske frekvencije su one koje sačinjavaju fizički univerzum koji opažamo čulima, ne-hercijanske frekvencije odgovaraju višim

Uticaj Meseca na biološki život opšte je poznat. Kod većine živih bića ciklus razmnožavanja vezan je za Mesec i njegovo kretanje. Biljke brže rastu kada Mesec raste. Plima i oseka mora, koje uzrokuje Mesec, reguliše živote mnogih organizama. Ciklusi plodnosti, rad hormona i krvotoka u našem telu je pod uticajem Meseca, a otuda i naše ponašanje. Izraz 'lunatic' vezan je za mentalno stanje, odnosno mentalne poremećaje.

Svi ti uticaji potiču sa Meseca a oni su takvi jednostavno zbog njegove veličine i blizine. Mesec je veliki magnet, kao i sva druga nebeska tela. Njegovo kretanje oko Zemlje kao drugog magneta indukuje energiju na kojoj počiva organski život. Inače energiju organskog života stvara samo kretanje svega u prirodi, pre svega kretanje same Zemlje. Energija je pokret bića, to su u osnovi pokreti svih nebeskih tela koja deluju na nas, a sva su ona veliki magneti. U osnovi kosmosa je elektromagnetizam.⁹ Zemljino kretanje oko Sunca, u zajednici sa svim drugim planetama sunčevog sistema, magnetnom indukcijom stvara životnu energiju koju vidimo kao organski život. Kada bi Zemlja stala zajedno sa svim drugim planetama, i organski život bi stao. I Mesec učestvuje u tom delovanju na organski život, ali budući da je najbliži Zemlji, ima i najveću ulogu. On, dakle, ne stvara životnu energiju već samo ima snažan uticaj na njenu modifikaciju.

Postoji pogrešno mišljenje da nam Mesec krade životnu energiju. Ništa on ne krade što mu mi sami ne dajemo. On samo najsnažnije utiče na nas i naše korišćenje energije.

G. I. Gurdjieff je govorio da nam Mesec krade energiju i da sav rad na sebi sadrži borbu protiv uticaja Meseca. Međutim, on je to govorio isključivo zbog naglaska na praktičan rad na sebi, na buđenju i očuvanje energije. Sa stanovišta takve prakse nije pogrešno smatrati da nam Mesec krade energiju. On to i čini, ali postoji i širi kontekst. Sa stanovišta prakse nije ispravno početniku iznositi najširi kontekst pre nego što ovaj bude zreo da ga razume. Slično tome i David Icke u svom delu "Ljudski rode, ustani – ovaj lav više ne spava" (*Human Race Get Off Your Knees: The Lion Sleeps No More*) iznosi istine o Mesecu ali zaključuje da je to veliki svemirski brod, pun vanzemaljaca koji nas kontrolišu. David Icke je veoma zaslužan za otkrivanje istine o svetu i o zaverama elite, koje se pogrešno nazivaju 'teorijama zavera', međutim, njemu zaista nedostaje razumevanje zašto

dimenzijama koje su iza fizičkog univerzuma, i odgovaraju energiji kvantnog polja ili etra. Nju predstavlja tačka na vrhu piramide, a kvadratna osnova je fizički svet u hercijanskim frekvencijama. Sa ne-hercijanskom energijom su radili Nikola Tesla, dr. Nikolaj Kozyrev i Dr. Wilhelm Reich koji ju je nazvao *orgon*. Poznata je takođe i kao *chi* i *prana*. Ta frekvencija deluje trenutno, nezavisno od prostora i vremena, daleko brže od brzine svetlosti. Ona je u osnovi života. Njeno postojanje se skriva i lažira u mejnstrim nauci koja se uči na univerzitetima.

⁹ Teoriju električnog svemira danas najviše promovišu David Talbott-a i Wallace Thornhil-a u svojim knjigama: "Munje Bogova" (*Thunderbolts of the Gods*, 2005) i "Električni svemir" (*The Electric Universe*, 2007). Tu je i popularna knjiga Donald-a E. Scott-a "Električno nebo" (*The Electric Sky*, 2006.)

zavere postoje, kakav je širi kontekst i smisao svega toga. Da bi se to razumelo neophodno je razumeti prirodu čovekove duše i smisao njene inkarnacije u telo.

Ništa na ovom svetu nije moguće ispravno razumeti bez ispravnog razumevanja ljudske duše i njene reinkarnacije.

Sve što se na ovom svetu zbiva - zbiva se zbog duše čovekove.

Ona je, međutim, toliko snažna božanska sila da se ništa na ovom svetu ne zbiva bez njene volje. I negativna zbivanja se mogu razumeti samo sa ispravnim razumevanjem prirode ljudske duše i prirode ovoga sveta u kome se rađamo, razumevanjem dijalektike njihove suprotnosti.

To bi ukratko rečeno bio najširi kontekst zbivanja u vezi Meseca i naših inkarnacija u fizičko telo.

POLOŽAJ MESECA U KOSMIČKIM RAZMERAMA

Sa pojavom Meseca Zemlja je izgubila svoj status u kosmičkom poretku razmera stvaranja sveta i u broju zakona koji vladaju kosmosom. Položaj Zemlje je unapređen, smanjena je uslovljenost koja njome vlada, povećana sloboda i mogućnost razvoja.

Nauku o razmerama preneo nam je G. I. Gurdjieff iz drevnih manastira Srednjeg Istoka, a detaljnije ju je izneo njegov učenik P. D. Ouspensky u svom delu "Predavanja iz kosmologije".¹⁰

Prema tom učenju božanski Apsolut se ispoljio na progresivan način kroz sedam faza. Te faze se razvijaju spiralnim kretanjem (razbijanjem Božanskog holograma) i kruženjem od više razmere ka nižoj sledeći zakonitost zlatnog preseka. Tim putem se i svest postojanja spušta u sve niža stanja. Svaka razmera dobija svoju svest o sebi i ona automatski ponavlja prvobitnu iluziju da je samodovoljna i tako stvara sledeću nižu razmeru, u kojoj je svest više uslovljena.

1. Apsolut kao celina i samo Božansko. On omogućava sam bezvremeni prostor koji omogućava sve drugo. To je čisto bivstvo koje prethodi svesti o Sebi.

2. Sve galaksije. One iznad sebe imaju samo sam prostor koji ih sadrži. To je svest o Sebi kao prostoru i kontekstu sveg zbivanja.

3. Sve zvezde. To je konkretizovana svest, u svim oblicima u kojima može da postoji. Ispoljava se kao svetlost zvezda.

4. Naša zvezda, Sunce. Tu je svest o životu ljudskih duša na Zemlji.

5. Planetarni sistemi oko Sunca. To je svest o svim aspektima zbivanja i dinamici iskustava ljudskih duša na Zemlji.

6. Zemlja i organski svet na njoj. Tu je svest identifikovana sa fizičkim životom u individualnom telu, biljnom i životinjskom. Tu doživljava karmičku dramu.

7. Mesec kao satelit Zemlje. Tu je svest u stanju sna ili opsednutosti koja je rezultat potpune identifikacije sa telom.

Ovaj progresivan razvoj smo morali ovako da posmatramo, sa naše tačke posmatranja, sa Zemlje, jer ne možemo da ga posmatramo sa neke tuđe, imaginarne tačke. On ovako deluje na nas, i tako moramo da ga posmatramo. On bi bio isti i sa druge tačke posmatranja, razlike bi postojale samo u zavisnosti od razmere sa koje se posmatra.

To su razmere postojanja. Svaka ima svoju logiku i ne mogu se mešati. Priroda svakog postojanja se može razumeti samo u kontekstu

¹⁰ Petar Uspenski: "Predavanja iz kosmologije", Logos, Beograd, 2007.

razmere kojoj pripada. Svaka viša deluje na nižu kao nadmoćnija, ali svaka niža koristi višu za svoju energiju ili "hranu". Tako se na primer, Mesec hrani svim organskim životom na Zemlji i privlači životnu energiju živih bića. Iako je niži na skali od Zemlje, on svojom gravitacijom privlači sva zbivanja organskog sveta. Mesec deluje na organski svet kao klatno na satu koje svojim kretanjem povlači rad satnog mehanizma, organskog života. Svakako, organskim životom upravljaju sve planete sunčevog sistema, ali Mesec je najuticajniji jer je najbliži i jer se njime završava spirala razmera u našem smeru. Slično kao što Zemlja koristi uticaje ostalih planeta sunčevog sistema, i sunčev sistem je pod uticajem galaksije itd.

U svakoj razmeri Božansko se iznova deli i formira kao Božansko te razmere, opet po holografskom modelu, na manje entitete. Tako postoji Božansko koje vlada svim galaksijama, zatim svim zvezdama sa svim njihovim planetarnim sistemima, kao i po jedan Božanski entitet koji vlada svakom planetom na kojoj postoji organski život.

Božanska svest se dalje deli na svako svesno biće koje postoji u svim svetovima.

Svakom razmerom vlada određeni broj zakona koji uslovljavaju tu razmeru.

U Apsolutu (1) vlada smo jedan zakon, potpuna neuslovljenost.

U svim galaksijama (2) vladaju tri zakona, ona koja su u samom Apsolutnom bili jedno, sada su se podelili na tri zasebna zakona.

Svim zvezdama (3) vladaju šest zakona: tri koja dobija od više razmere i tri koja same stvaraju dejstvom trojstva.

Sunce (4) ima dvanaest zakona: u njemu se sabiraju tri sile koje vladaju svetovima drugog reda, šest sila koje vladaju svetovima trećeg reda, i tri sile samoga Sunca.

Planete (5) imaju dvadeset i četiri zakona ili sila koje njima vladaju: zbir prethodnih (3+6+12) i tri svoja zakona što ukupno daje 24.

Zemljom (6) vlada 48 sila ili zakona: zbir svih prethodnih (3+6+12+24) i tri svoja zakona koja nastaju usled sile trojstva.

Mesecom vlada 96 zakona.

Kada bi Mesec imao satelit, on bi imao 192 zakona, i tako dalje.

Na ovaj način je svaka niža ravan više uslovljena i gušća. Volja božanskog Apsoluta neposredno deluje samo na drugu razmeru, treća je već uslovljena trojstvom, i sve niže su sve više uslovljene sve većim brojem zakona i sila.

Ovo bi trebalo da nam objasni zašto je život na Zemlji ovakav kakav je, težak i uslovljen. Zemlja sa nalazi prilično daleko od Božanskog izvora i neuslovljenosti.

Međutim, Mesec je preuzeo krajnju tačku, zahvaljujući njegovoj pojavi Zemlja više nije na kraju lanca uslovljavanja. Tako je Zemlji olakšan

položaj i na njoj se može razvijati svesni život u mnogo većoj meri, sa mnogo više iskustava.

Celoj toj skali dodat je Mesec na kraju da, kao dodatni teg, svest na Zemlji jače veže za fizičko telo, kako bi bogatstvo iskustava bilo veće. Da bude magnet za dušu. Zemljinih 48 zakona dodatno je opterećeno sa mesečevih 96. Zahvaljujući Mesecu diferencijacija svesti je na Zemlji moguća u toj meri da je moguć i razvoj od najnižeg do najvišeg stanja, do povratka svesti božanskog Apsoluta.

Mesec kao dodatni teg daje životu na zemlji veće opterećenje, više uslovljavanja, ali s time donosi i veće izazove i mogućnosti. Svest se u fizičkom univerzum jača upravo kroz izazove. Upravo zbog pojave Meseca svesni razvoj na Zemlji je prinuđen da se razvija od najnižeg do najvišeg, upravo zato je mogao biti stvoren novi, savremeni čovek koji uči nauku od početka, bez sećanja na davnu prošlost sa Lire i na tehnološko znanje prethodnih civilizacija.

SOLARNI I LUNARNI KULTOVI

Podela na solarne i lunarne kultove u religijama celog sveta potiče otprilike iz istog vremena kada se Mesec i pojavio, pre oko 12.000 godina.

Takva podela se najpre jasno izrazila u starom Egiptu gde je Set bio povezan sa lunarnim kultom, a Oziris sa solarnim.

Sve religije su podeljene na solarne i lunarne kultove. Solarni kultovi su istinski duhovni i predstavljaju čovekovu pravu prirodu i njegovu vezu sa dušom i božanskom svešću. Čovekov viši um povezan je sa svetlošću sunca, a otuda i sve što je svesno, životno i pozitivno.

Lunarni kultovi, kao suprotnost, predstavljaju čovekovu uslovljenost, mehaničnost, potčinjenost autoritetu. U lunarne kultove spadaju islam i judaizam, a u solarne ezoterično hrišćanstvo, budizam i sve prakse transcendencije (joga). Mesec kontroliše mehaničnost čovekovu, utiče na održavanje u nižoj svesti, zatvorenost u čula, um i ego, identifikaciju sa telom. Čovekova borba protiv nesvesnosti i mehaničnosti jeste borba protiv uticaja Meseca. Svi lunarni kultovi nastoje da iskoriste čovekovu energiju i da je kontrolišu, najviše kroz etičke religije, razne zapovesti i kazne. Solarni kultovi nam daju energiju, odnosno metode za povećanje energije, slobode i svesti. Lunarni kultovi nude samo imitaciju pravih vrednosti, na sličan način kao što Mesec samo odražava svetlost Sunca. U lunarnim kultovima "istina" se uči napamet, ona je za sve ista i svi moraju da joj se pokoravaju. U solarnim se istina otkriva u sebi, uvek lično i jedinstveno, i postaje se sama istina, čovek zrači njome svetlošću i životom kao sunce.

UTICAJI MESECA U ASTROPSIHOLOGIJI

Astrologija je drevna nauka koja se zasniva na hologramskom univerzumu. To praktično znači da kada neka planeta, na primer Mars, danas prolazi preko istog mesta gde je pre mnogo godina, u trenutku našeg rođenja bio na primer Uran, mi ćemo doživeti posledice tog tranzita, koja prema astrološkoj teoriji kaže da će to biti nekakva povreda ili samo veće trošenje energije, zavisno od ostalih aspekata i uticaja.¹¹ Kao da je Uran i dalje tamo gde je bio u trenutku našeg rođenja. Teorija hologramskog univerzuma kaže da svaki delić sadrži bezvremeni odraz celine u sebi.¹² To je blisko otkrićima kvantnog polja u kome se bezvremeno, iza prostora i vremena, sadrži sve što se ispoljava u prostoru i vremenu.¹³ Zato Uran i danas deluje na nas iz mesta gde je bio u trenutku našeg rođenja. Najviša stvarnost je večna sadašnjost. Otuda je svest o sadašnjem trenutku najkreativnija. Sve je povezano u hologramskom univerzumu jer sve je Jedno, kako nas oduvek uče prava duhovna učenja.

Kako astrologija već hiljadama godina zna ono što fizika otkriva tek danas, pitanje je za one koji negiraju alternativnu istoriju ljudskog roda.

Ako kretanje i delovanje svih planeta u horoskopu posmatramo kao kazaljke na satu koje pokazuju vreme nekog događaja, onda kretanje Meseca moramo posmatrati kao sekundaru. On daje onaj završni uticaj koji određuje trenutak samog događaja. Zavisno od znaka, kuće i aspekata ostalih planeta, možemo videti kakav je događaj u pitanju i u kojoj oblasti života će se dogoditi.

Mesec vlada zodijačkim znakom Raka. To je početak leta, period u godini kada se sav život ispoljava, za razliku od suprotnog znaka, Jarca, početka zime, kada se sav život povlači u sebe, iz vidljivog u nevidljivo. Rak je simbol majčinstva i rađanja, detinjstva, reagovanja na osnovu emocija i pre svega vezanost za emocije i utiske. Mesec deluje na telo preko emocija, naše vezanosti za emocije određuju naše telesne aktivnosti. Rađanje je najsnažnija telesna aktivnost koja određuje naše emocije. Kada žena postane majka ona je potpuno transformisana, postala je nova ličnost, nešto mnogo više nego što je bila.

¹¹ Ja sam oko dvadeset godina izučavao astrologiju i sve 'znao' o njoj, kada mi se dogodila povreda u času kada se događao upravo takav tranzit Marsa preko natalnog Urana. Tek tada sam zaista naučio astrologiju.

¹² O holografskoj paradigmi videti u knjizi Michael Talbot: *The Holographic Universe*, 1991.

¹³ O univerzalnom polju u savremenoj fizici videti knjigu Lynne McTaggart: *The Field: The Quest for the Secret Force of the Universe* (2003).

Ono što je bitno jeste da znak Raka predstavlja princip pod kojim duše ulaze u telo, u proces inkarnacije. Sa druge strane Jarac je princip pod kojim duše nadilaze proces inkarnacije i oslobađaju se. Ovo je bitno da bi se razumelo kako Mesec utiče kao magnet na našu dušu. On jednostavno do maksimuma pojačava i naglašava sve što je vezano za fizičko telo tako da duša može snažnije da bude identifikovana sa telom. Dakle, kada kažemo da Mesec deluje kao magnet na našu dušu, to ne znači da nas on privlači ka sebi, nego da nas vezuje za telo i telesnost uopšte.

Budući da je svest duše nenametljiva, da je u suštini samo svedok sveg fizičkog zbivanja, ona u sebi nema interesa da se vezuje za telo koje je veoma strano i nepotpuno za dušu, samo se mali deo duše inkarnira u telo. Teško je duši da nađe interesa da živi na ovom svetu sa tako ograničenim telom. Zato je duši potrebna pomoć da se natera da uđe u telo, da bude zainteresovana za telo i za sve što se na ovom svetu događa, i da učestvuje u tome. Jedan od načina da se to postigne jeste igra zaborava koju duša igra sama sa sobom, a to je zaborav svoje prave prirode pri rođenju, zato se ne sećamo svojih prošlih života niti šta smo bili pre rođenja. Da se sećamo, onda ne bismo učestvovali u ovom životu sa punim interesovanjem i voljom. Varali bismo u igri koristeći sećanja i već stečena iskustva. Međutim, **za jačanje svesti duše na fizičkom planu neophodno je koristiti nova rešenja, donositi odluke i prihvatati odgovornost za njih, za posledice, biti kreativan, i celim bićem učestvovati u toj kreativnosti.** Svest je uvek jedinstvena, ponavljanje negira svesnost. Zato je neophodno da u telu imamo um koji će biti vezan za telo (ego), odvojen od svesti duše, ali ipak ne potpuno odvojen, već dovoljno malo povezan sa dušom da ga to inspiriše da se razvija i da stekne više svesti. Neophodno je da svest u telu deluje kao da je prvi put u njemu da bi tako delovala i u životu. Tim umom koji je od tela i vezan za telo upravlja Mesec.

U indijskoj filozofiji i astrologiji razum ili um, *manas*, vezuje se za Mesec.

Mesec pomaže da se duša veže za telo i da u njemu iskusi sve one suprotnosti koje sama nikada ne bi mogla da iskusi.

Pre svega Mesec to postiže promenljivošću. Stalna promena karakteriše uticaj Meseca. Zahvaljujući tome razbijaju se ustaljene šeme i mentalni obrasci i tako se otvaraju nove mogućnosti, koje um sam nikada ne bi otkrio, ono što je nepoznato i novo. Terajući nas na stalnu promenu Mesec nas tera na originalna rešenja i otkrića. Tako jačamo svest duše.

Podstičući promene Mesec nas navodi da jačamo svest o onome što je trajno u nama. Ono što se stalno menja takođe nije i suštinsko, tako nas navodi da iza stalnih promena razlikujemo ono što je istinito i suštinsko od svega što nije, što je prolazno.

Takođe na stalnim promenama i iskušenjima koje iz njih proističu Mesec nas uči o onome što nas je učio i budistički filozof Nagarduna: da su

samsara i *nirvana* jedno, da najviša stvarnost nije različita ni od čega postojećeg, ona jeste trajna ali je i u svim promenama, inače ne bi bila najviša stvarnost. Uči nas da prepoznamo najvišu stvarnost u svemu što se trenutno događa, da vidimo večno u prolaznom i prolazno kao deo večnog, da ono što je najviše vidimo u najmanjem. Drugim rečima, otkriva nam hologramsku prirodu univerzuma, u kome svaki delić, ma kako bio prolazan, sadrži odraz bezvremene celine.

Na čovekovu svest o svojoj duši, koja je neutralna, lako je uticati preko tela, naglašavanjem njegovih potreba i funkcija, a posebno onih najnižih, animalnih. Na taj način se u čoveku stvara suprotnost između svesti duše i tela. Međutim, to nije nešto negativno, kako to često misle neki "duhovnici". Samo zahvaljujući toj suprotnosti i njihovom iskušavanju čovek dok je u telu može doći do prave spoznaje svesti svoje duše, o njenoj veličini i značaju, ali i o pravom smislu postojanja na ovom svetu, o vrednostima ovoga sveta. To nam daje Mesec. ***Pravu vrednost onoga sa čime smo rođeni, svest duše, možemo spoznati tek onda kada to izgubimo i ponovo pronađemo.***

Kuća u horoskopu u kojoj se nalazi Mesec određuje oblast života gde će naše telo biti najviše prisutno i izloženo. Ako je to sedma kuća, biće istaknuto u javnosti, ako bude u desetoj, naglašena će biti karijera ali sa promenama, ako je u devetoj, putovanja i seoba u drugu državu; ako se Mesec nađe u dvanaestoj kući, telo će biti u nekoj vrsti izolacije. Njegovi aspekti određuju da li će to biti konstruktivno ili destruktivno delovanje, ali svi detalji konačno zavise od ostalih uticaja u horoskopu koji se uvek posmatra kao jedinstvena celina.

Mesec deluje na telo preko osnovnog životnog osećaja, a to je seksualnost. Venera i Mars zaduženi su za ljubavni život, ali ***Mesec je taj koji će odrediti vašu seksualnost, šta ćete raditi sa svojim telom.*** Ako vam je Mesec u lošem aspektu sa Saturnom, u dvanaestoj kući, nećete imati bogat seksualni život, ili vas to jednostavno neće interesovati ili ćete patiti jer ste uskraćeni u tome. Ako je u konjukciji sa Jupiterom, i to u osmoj kući, pa još i u Raku, orgije će vam biti omiljeni način seksualnog zadovoljenja.

Kada govorimo o suprotnostima koje daje Mesec, moramo reći da on daje i pozitivne osećaje, i to najsnažnije. Čovek se oseća najviše ispunjen onim što mu donosi Mesečev položaj u horoskopu. To je onaj snažni osećaj blaženstva u pleksusu koji ispunjava celo telo, kakvog samo deca imaju. Prati ga osećaj pronađenosti pravog utočišta, pravog doma, prave osobe, pravog događaja. Odrasli samo na trenutak to mogu da iskuse i sećaju ga se kao najlepšeg trenutka. To je uglavnom nešto što je telo doživljavalo i telesno blaženstvo, ne duhovno. ***Kada osećamo i radimo ono što nas ispunjava najvećom strašću, što nam je opsesija - ali ne duhovna - to je uticaj Meseca.*** Samo od njegovog položaja i odnosa sa ostalim planetama zavisi da li će to biti nešto pozitivno ili destruktivno, dobro za nas i druge, ili zlo.

Zato što ti uticaji dolaze nesvesno oni nam izgledaju kao naša volja, zato sa jednakom strašću možemo da činimo najveće zlo kao i najveće dobro, mi to uvek doživljavamo kao svoju volju i potrebu. Nema nijednog psihopate i zločinca koji ima dobar i povoljan položaj Meseca u horoskopu.

To je način na koji Mesec vezuje dušu za telo: strastima kojima se vraćamo sećanjem i osećanjima, imaginacijom, vezivanjem za prošlost. Sve to podstiče Mesec. Ali to je ujedno i način na koji duša kroz telo spoznaje sve moguće detalje zbivanja na ovom svetu. To je moguće samo kroz iskrena osećanja nalik detetovim, za koje je Mesec zaslužan. Emocionalna zrelost i empatija jesu ono glavno što omogućava percepciju i spoznaju. Um je samo pisar i arhivar. Dakle, bez Meseca duša ne bi mogla da doživi sve moguće detalje i smisao zbivanja. **Mesec za dušu deluje kao velika lupa koja uvećava sve detalje ovoga sveta na koje se (astrološki) usmeri.** Kao Zemlji najbliže i najveće telo Mesec najsnažnije naglašava onaj znak, kuću i aspekt pod kojim se nalazi, tako da to postaje najveći izazov za čoveka. Mesec jednostavno povećava kapacitet iskustava i doživljaja, pomera granice percepcije samom svojom veličinom i snagom uticaja, promenljivošću i nepostojanošću.

Kada govorimo o vezi Meseca i dece, detinjstva, materinstva, onda moramo objasniti da ona počiva na jednostavnoj činjenici da je telo za dete najvažnije i najbliže sredstvo za sticanje iskustva i izražavanje na ovom svetu. Za majku je najvažnije telo deteta. Za dete je najvažnije telo majke. Sve je to povezano mesečevim naglašavanjem tela u vezi detinjstva i materinstva. I Mesec je za Zemlju najveće telo, kao i Zemlja za Mesec.

Mesec deluje preko emocija vezanih za prošlost i uspomene, odnosno za linearno vreme. Koliko smo vezani za iluziju linearnog vremena toliko smo vezani za iluzije uma. I ta vezanost takođe zavisi od položaja Meseca.

Mesec se takođe odnosi na sve što je nesvesno i podsvesno. On pojačava iracionalno i njegove mene su povezane sa svim takvim manifestacijama, od najtežih zločina zbog iracionalnih razloga, do najvećih inspiracija. Kada je osoba identifikovana sa telom i otuda s mesečevim uticajima, u svemu će da uživa sa istim strastima. On to doživljava kao svoju volju i svoju želju, sasvim opravdanu.

Sam položaj i kretanje Meseca pokazuju da on osvetljava tamnu stranu uma. On reflektuje sunčevu svetlost, i to ne jednolično već kroz sve stepene i faze. Sunčeva svetlost je svest, kada Sunce zađe nje nema više. Ali tu je Mesec koji je odražava i noću. Tako on šalje odraženu svetlost, smanjenu ali dovoljnu, i na one oblasti čovekovog postojanja koje svest duše ne bi sama mogla da osvetli. Zato uticaje Meseca primamo iza svesnog uma, iz podsvesti. Zato ih greškom doživljavamo kao svoju volju i zato su ti uticaji tako snažni i teško ih se oslobađamo. Zato ta odražena (lažna) svetlost sunčeve svesti koja nam stiže preko Meseca može da bude izopačena na sve načine. Ako se božanska svest, koja je sve-što-jeste ispoljava kao sve-

što-može-da-bude, onda su i izopačena iskustva deo njene namere. To Sunce postiže preko Meseca koji je samo ogledalo. Mesec sam ne radi ništa loše.

U vezi ovoga može se razumeti zašto je Mesec u astrologiji povezan sa tehnikom, pre svega sa elektronikom, vizuelnim medijima, kamerama, zašto su Rakovi najbolji fotografi i snimatelji, najbolji sa računarima. Slika, snimak, fotografija je samo odraz nečega, nije ono samo. Kao što je i mesečeva svetlost samo odraz sunčeve. Tako je i tehnika odraz i posledica umeća svesti čovekove da deluje na ovom svetu. To umeće zavisi od uticaja Meseca. Kao što Mesec uvećava vezanost za telo i telesna iskustva uopšte, tako on kao sočivo uvećava i sve detalje prirode i njenih mogućnosti, a tehnika je upravo to: povećane mogućnosti prirode. Elektronika je povećanje percepcije i delovanja prirode do nivoa elektrona. Zato je Mesec (i znak Raka) vezan za elektroniku. Nikola Tesla je rođen u znaku Raka.

Moglo bi se reći da su ljudi na ovom svetu pre pojave Meseca živeli samodovoljno bez razvoja tehnike, imali su dovoljno koliko im treba za normalan život. Usled snažne svesti svoje duše celokupno postojanje su jasno videli kao božansko i savršeno i zato im je sve bilo dovoljno bez razvoja tehnike. Ali s time nije bilo ni civilizacijskog razvoja. Sve je to pokrenuto sa pojavom Meseca.

Na kraju, opis uticaja Meseca u astrologiji ne može biti potpun ako se ne kaže da postoji i odsustvo njegovog uticaja ako on nema aspekte sa drugim planetama, i da to nije dobro. Poznato je iz astrološke prakse da je bolje da Mesec ima bilo kakav aspekt sa drugim planetama nego da nema nikakav (do kraja znaka u kome se nalazi), jer onda je život takvog čoveka bez događaja, nezanimljiv i jednoličan. Mesec presudno utiče na događaje i njihovu dinamiku. Što više aspekata to više događaja i više iskustava, više mogućnosti za osvešćenje kroz sva iskustva.

Ipak i odsustvo mesečevih aspekata ne mora da bude negativno. On i tada deluje ali samo kroz znak i kuću. Smanjeni uticaj Meseca može jednostavno da bude izraz karmičke zrelosti duše da joj takvi uticaji više nisu potrebni, da može lakše da ih se oslobodi i posveti radu sa drugim planetarnim aspektima.

LILIT - CRNI MESEC - I TO POSTOJI

Izgleda da imamo dve verzije Meseca, jednu koju vidimo na nebu i namenjena je spoljašnjem razvoju, onom koji je namenjen svesnom umu. Druga verzija je namenjena najnižim strastima i porivima, ali i talentima. Talenat je nešto što nosimo u sebi, u svojoj podsvesti, ali nismo ga svesni dok ga radom na sebi ne otkrijemo. To može biti i dobro i loše. Vidljivi Mesec nam daje uticaje koji deluju kolektivno i svi zajedno možemo da ih vidimo, a Crni Mesec nam daje uticaje koje svesni um ne može da vidi dok se ne sudari sa njima, koji se doživljavaju individualno.

Astrolozi govore o Lilit, Crnom Mesecu, imaju i efemeride za njegovo kretanje. Dali su mu ime Lilit koja je prema Talmudu prva, nevenčana žena Adamova, ona koja ga je naučila svim tajnama tela i razvila mu talente i porive kojima zvanična žena Eva, domaćica i majka, nije mogla da ga nauči.

Lilit je majka svih demona, stoga se njen uticaj proteže na one tamne strane postojanja koje ne doseže ni ovaj običan Mesec, koji je namenjen prosečnom čoveku. Ako je Mesec odgovoran za niske strasti, Lilit je za najniže, one koje svesno ne bismo očekivali ni kod sebe ni kod drugih. Ako je Mesec lupa koja uvećava porive koji nas vezuju za telo, Lilit je Mikroskop Atomske Sila.

Dakle, možemo reći da je običan Mesec namenjen kontroli fizičkog tela, a Lilit za uticaj na astralno telo. Tako su pokriveni uticaji na svim područjima na kojima čovek boravi, i dok je na javi (fizičkom svetu) i u snu (astralu).

Navodno su ga neki astronomi videli, ali nema zvaničnih potvrda za to i smatra se da je teško vidljiv. Prvi ga je video Piccoli 1618. godine, zatim Cassini 1672. Clyde Tombaugh, otkrivač Plutona, tražio ga je 40. godina. Poslednji put je viđen 1926. godine teleskopom u berlinskom Treptower Park-u. Bliži je od Meseca i kruži oko zemlje za 124 dana. I to *nije* asteroid klasifikovan 1181 Lilith, privremena oznaka 1927 CQ.

Po svemu sudeći izgleda da je to neka skalamerija od stakla koja kruži oko Zemlje i nema namenu da bude viđena već da deluje nevidljivo.

MESEC I POLARIZACIJA ČOVEKOVA

Suprotnost koju izaziva Mesec, i njegovo vezivanje svesti za telo, naglašena je i konkretno ispoljena polovima u čoveku i između ljudi. U čoveku to je polaritet moždanih hemisfera, psihološka podela na muški i ženski princip, na *animu* i *animusa* o čemu govori Jungova psihologija. Muško telo u sebi nosi *animu*, žensku prirodu, mesečev princip, dok žensko telo u sebi nosi *animusa*, muški i solarni princip. Muškarac fizički izgleda i spolja deluje snažno kao muški pol, solarno, ali u sebi je ranjiv i emocionalno zavisian od mesečevog uticaja. Žena je spolja ranjiva i nežna, fizički pod uticajem Meseca, dok u sebi nosi solarni princip, mnogo je snažnija i racionalnija od muškarca.

Zbog snažnog solarnog principa u sebi žene su više svesne svesti duše nego muškarci, sve duhovne i duševne pojave mnogo bolje prepoznaju. One nose u sebi solarni princip, svest duše, i zato treba samo da mu se otvore i predaju. Muškarci moraju prvo da se oslobode (otrezne od) mesečevog uticaja da bi ga prepoznali. Oni moraju radom na sebi da dođu do svesti duše, solarnog principa.

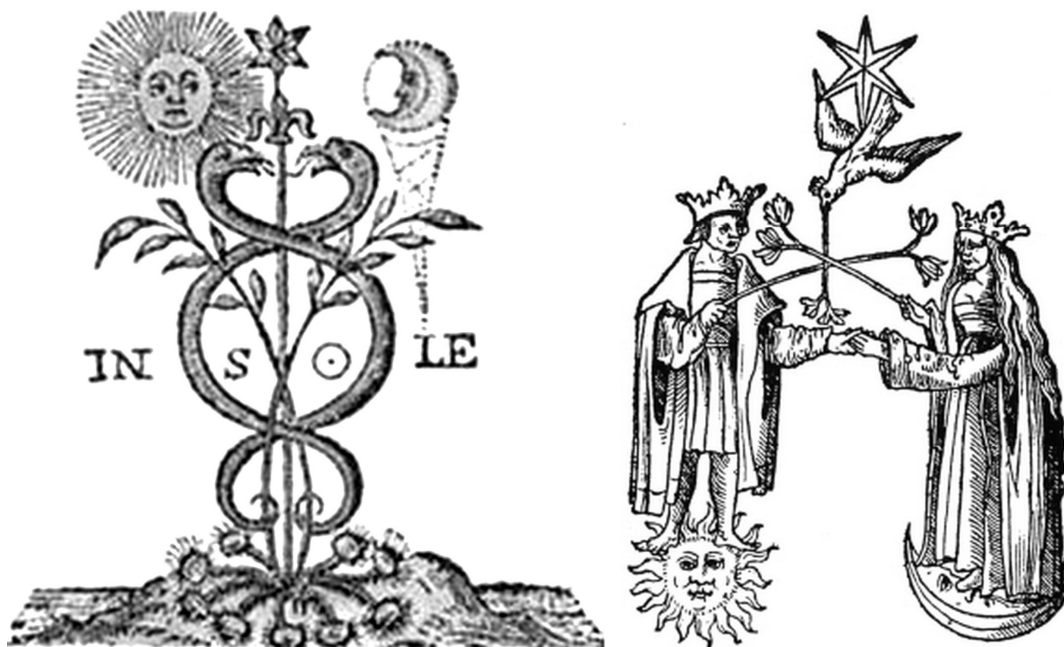
Međutim, to je samo u idealnom stanju i u teoriji. U praksi to je prilično izmešano.

Spolja posmatrano Mesec je razvio veću podelu među polovima nego što je to bio slučaj pre pojave Meseca na ovom svetu. Ljudi su bili jedinstveni i daleko bliži, i telepatski i emocionalno. Ali zato nisu imali svu ovu dinamiku muško-ženskih odnosa kakvu danas imaju, dinamiku koja kroz napetost pojačava svesnost u svim detaljima i tako kristališe svest duše u čoveku. Pojačana svest duše u čoveku pojačava prisustvo božanske svesti i milosti među ljudima i u svetu.

Hologramski univerzum nam preko astrologije otkriva kako je naše telo sačinjeno od uticaja znakova i planeta. Svaki funkcionalni deo tela (noge, ruke, kukovi, vrat glava...) odražava principe određenog astrološkog znaka i planeta koje vladaju znakovima. Tako je u muškom telu desno oko od Sunca a levo od Meseca, dok je u ženskom telu obratno, desno je od Meseca a levo oko je od Sunca.

Pojava Meseca je polarizovala sve procese na Zemlji i tako ubrzala razvoj života u svim aspektima. Da bi božanska svest u čoveku zaista postala kompletna, kao što je to prikazano poznatim simbolom jin-jang iz taoizma, morao je da se pojavi Mesec. Samo sa solarnom svešću to ne bi bilo moguće. U simbolu jin-jang svetlo polje simbolizuje sunčev, a tamno mesečev uticaj.

Polarizaciju ljudskog bića najbolje opisuje alhemija kroz simboliku Sunca i Meseca. Ideal čovekove autentičnosti i celovitosti postiže se svesnim jedinstvom čovekove polarizacije, njenim razumevanjem i nadilaženjem, a to je simbolično predstavljeno venčanjem Sunca i Meseca u čoveku posredstvom inteligencije, Merkura.

OSLOBAĐANJE OD MESEČEVOG UTICAJA

Čovek je svoga tela velikim delom nesvestan, on nesvesno sprovodi svojim telom sve nesvesne sadržaje. Zato Mesec tako lako deluje iz podsvesti preko tela. ***Metod oslobađanja od mesečevog uticaja zasniva se na osvešćenju tela.***

Rad G. I. Gurdjieff-a zasniva se na čovekovom kompletnom osvešćenju isključivo praksom, a to znači osvešćenjem tela. Tome su služili plesovi koje je on doneo iz drevnih manastira na Istoku. Ti plesovi su tako složeni da je potrebna potpuna svesnost i kontrola tela da bi se izvodili. Ne samo kontrola sebe samoga već i svest o okolini i drugima, jer ti se plesovi izvode grupno, sinhronizovano. To nisu plesovi radi zabave već vežbe osvešćenja i aktiviranja određenih energetskih centara u telu koje uzdižu svesnost.

U blažem i širem obliku istoj svrsi služi svaki ljudski rad. Rad osvešćava čoveka, tera ga da bude svestan tela i njegovih mogućnosti, tera ga da kontroliše sebe i osvešćava svoju okolinu.

Koliko smo svesni sebe i svoga tela toliko manje će njime upravljati Mesec.

Uticaja Meseca se oslobađamo uvek kada uspemo da odolimo željama tela i nagona i jačamo volju i nezavisnost, objektivnu svest koja nam je od sunca i duše. To je lepo izrazio Sadašiva, svetac koji se spominje u poznatom delu Swami Yoganande, *Autobiografija jednog jogija*. On je na pitanje kako je stekao svoje moći (*siddhi*) rekao: Nikada ne radi ono što želiš (što je od uticaja Meseca) pa ćeš moći sve što hoćeš (izraziti volju Sunca, svoje duše).

Ako ne možemo da pronađemo neku radnu grupu koja neguje svete plesove iz škole G. I. Gurdjieff-a, mnogo lakše možemo pronaći praksu osvešćenja tela koja se sprovodi u okviru budističke meditacije i naziva se *vipassana*. To je praksa meditacije u kojoj se sistematski osvešćava celo biće čovekovo: od tela i disanja, preko osećaja, izraza volje, do samog uma i svake misli. Sve se to sistematski osvešćava, najpre svaka aktivnost pojedinačno (samo telo, samo disanje, samo osećaji..) i skupno.¹⁴

Sva drevna istinski duhovna učenja su se zasnivala na jednom istom principu: čovekovom osvešćenju sebe samoga, na kompletnom osvešćenju i praktičnom radu na sebi u cilju objektivnog osvešćenja. Sve lažne duhovnosti nude mnogo više teorije, ubeđenja i verske ideologije umesto

¹⁴ O praksi meditacije videti u mojoj knjizi: "Meditacija - Prvi i poslednji korak - Od razumevanja do prakse".

praktičnog dokazivanja sopstvene svesnosti. Sada nam je jasno zašto su sve te lažne duhovnosti pod uticajem lunarnih kultova.

Uticaj Meseca možemo prepoznati u svemu što nas privlači a nije realno i opravdano. Kao što i mesečeva svetlost nije realna već je samo odraz, kao što je i sam Mesec neprirodan, takvi su i svi njegovi uticaji. Sa druge strane takvi uticaji mogu biti put za kreativnost, za prihvatanje novoga i nepoznatoga, onoga što logičan um nikada ne bi prihvatio.

Pod mesečevim uticajem smo uvek kada smo detinjasti u svom ponašanju, kada popuštamo svojim slabostima i željama, i kada nam sve one izgledaju neodoljive i opravdane. I kada to bez razloga stalno ponavljamo. Solarna svest duše izražava se kao odraslo, zrelo i odgovorno ponašanje.

Mesec presudno utiče na seksualnost. Oslobađanje od njegovih uticaja u seksualnosti zasniva se na sledećem razumevanju. Temeljna težnja seksualnog spoja jeste težnja ka izvornom jedinstvu, orgazam donosi blaženstvo zbog kratkotrajnog iskustva jedinstva sa celinom, u tom trenutku nestaje ego i osećaj izdvojenosti. Zato je orgazam tako privlačan. Za muškarca je ženski polni organ privlačan zbog nesvesne težnje ka majčinskom izvoru i blažene sigurnosti fetusa, kada je nesvesno uživao u božanskom jedinstvu. Žensku nežnost nesvesno traži po uzoru na majčinsku nežnost koju je imao kao dete. Otuda u astropsihologiji Mesec za muškarca predstavlja i ženu i majku ujedno. Žena kroz seksualnost, kroz sjedinjenje sa suprotnim polom traži da bude ispunjena celinom. U muškarcu traži onu čvrstinu i duhovnu sigurnost koju je imala kao dete u svom ocu.

To jedinstvo se, međutim, takođe doživljava i u najdubljoj meditaciji, *samadhi*-ju, ali svesno i sa tendencijom da to bude trajno iskustvo, da svoje jedinstvo sa božanskom celinom vidimo trajno i uživamo u njemu pri svim aktivnostima, umereno, ne eksplozivno i samo trenutno.

Jedinstvo sa celinom možemo doživeti i kroz telo i nezavisno od tela. U meditaciji jedinstvo doživljavamo nezavisno od tela. ***Mesec utiče na to da tom jedinstvu težimo samo kroz telesno iskustvo sjedinjenja sa suprotnim polom, kroz ekstazu tela, orgazam.*** Ono se kroz telo doživljava samo uslovljeno, zavisno od kontakta sa drugim polom, i trenutno, stoga prolazno. Ta prolaznost stvara glad za ponavljanjem, otuda se seks svodi na stalno, često nepotrebno i suvišno ponavljanje, odnosno zavisnost. Tako se gubi energija, pa je zato rečeno da nam Mesec krade životnu energiju. Stalnim ponavljanjem gubi se pravi smisao seksualnosti pa se traženje zadovoljstava lako prenosi na razne perverzne oblike. Takođe kada ta težnja ostane uskraćena, a ne može uvek biti ispunjena, stvaraju se negativnost i sukobi, unutarjni, psihološki, i spoljni, međuljudski poremećaji.

Neophodno je, međutim, doživeti oba iskustva jedinstva na ispravan način, i kroz telo i nezavisno od tela. Telesno jedinstvo kroz seksualnost je uvodno, pripremno iskustvo koje nam otkriva bogatstvo tela i fizičkog života uopšte, tako nam daje najveću radost života, u seksualnom sjedinjenju smo najviše živi. Zato postoji sva lepota i radost kod ljudi. Ona je u osnovi seksualna. Ali to su samo spontana trenutna iskustva koja traže stalno ponavljanje i mnogo drugih uslova koji su vezani za međuljudske odnose i kvalitet života. Dobra stana je što smo tako prinuđeni da sve to usavršavamo i kultiviramo. Da bi jedinstvo sa božanskom celinom, kojoj svesno i nesvesno težimo na sve moguće načine tokom celog života, bilo trajno i postalo način našeg života, potrebno je da ga doživimo nezavisno od tela, kroz disciplinu meditacije, *samadhi*.

Mi smo sposobni da doživimo svest jedinstva sa božanskom celinom na sve moguće načine. To nam omogućavaju čakre u našim telima. **Svakom čakrom mi možemo da doživimo orgazam, jedinstvo sa celinom.** U prvoj čakri to je energetsko jedinstvo, njega koristimo pri snažnim fizičkim akcijama, u borbi. U drugoj je razmena energije sa suprotnim polom, seksualno jedinstvo (tu Mesec najviše deluje privlačno, kao seks radi seksa). U trećoj čakri to je ostvarenje višeg cilja nakon seksualnog jedinstva (zasnivanje porodice, potomstvo, društveni ciljevi). U četvrtoj čakri doživljavamo orgazam kroz spoznaju jedinstva energije koja je u nama i u celini, svesna spoznaja sveopšteg jedinstva energije doživljava se kroz osećaj božanske ljubavi, tada smo u seksualnom odnosu sa celinom, volimo sve, a ne samo svog partnera kao u drugoj čakri. U drugoj čakri smo mogli imati samo seks, u četvrtoj vodimo ljubav, tu doživljavamo univerzalnu ljubav, ne samo sa partnerom već sa celom egzistencijom. U petoj čakri postajemo sposobni da verbalno izrazimo svoju svest jedinstva sa božanskom celinom, orgazam u petoj čakri daje ekstazu pesnika i mudraca koji nam prenose večne istine. Šestom čakrom mi u orgazmičkoj ekstazi doživljavamo sve ono što rečima i umom ne može da se izrazi, što um ne može da vidi, to je mistično iskustvo u kome se energija postojanja vidi kao božanska svetlost (aura) života. U sedmoj čakri smo trajno svesno sjedinjeni sa božanskom celinom, u trajnom blaženstvu prema kome je iskustvo orgazma na drugoj čakri bilo samo dečija igra i iluzija.

U prve tri čakre smo svest jedinstva doživljavali pod uticajem Meseca, iluzorno, uslovljeno i promenljivo. U petoj, šestoj i sedmoj čakri jedinstvo sa božanskim ostvarujemo pod uticajem Sunca, večne svetlosti zvezda.

Dakle, sada nam može bar malo postati jasnije koliko je bolje uzdići se od uticaja Meseca i prve tri niže čakre. Najveća iluzija koju nam daje Mesec jeste da ćemo nešto da izgubimo ako nadiđemo njegove privlačne uticaje kroz iskustvo tela. Naprotiv, samo dobijamo neuporedivo više. Sa svešću duše vidimo u samom telu onu božansku prisutnost kojoj težimo na sve načine. Bez takve svesti možemo biti i nehumani. Ta mesečeva iluzija jed-

naka je besmislici da treba da ostanemo u detinjstvu celog života i igramo se sa igračkama, svojim telom. Odraslo doba, svet i život daju mnogo veće mogućnosti za igranje i bogatije uživanje. Ceo kosmos.

Uticaja Meseca oslobađamo se jačanjem solarne svesti. Nju između ostalog dobijamo i direktno, preko sunca. Sunce nam preko svojih fotona i ultraljubičastog zračenja (UV) šalje informacije za rad DNK preko hipofize koja je povezana sa očima. Sunčevo zračenje je informativnog karaktera, ono svojim informacijama omogućava sav život. Kada kažemo da je Sunce izvor života treba i da znamo šta to znači. Informacije koje živa bića dobijaju od Sunca su slične onima koje muzičari dobijaju od dirigenta, one usklađuju život, čiste ga od svega nepotrebnog, sinhronizuju sva zbivanja. Zato je za duhovni rast i oslobađanje od svih slabosti koje izaziva Mesec, pored meditacije, dobro vežbati solarnu jogu, gledanje u Sunce, prema uputstvima Hira Ratan Maneka¹⁵ i napredniji kurs solarne joge po uputstvima Uma Šankara.¹⁶

Konačno razumevanje ključnog trenutka s kojim se oslobađamo mesečevog uticaja je u sledećem.

Razlog zbog kojeg se kao duše inkarniramo u fizičkim telima i pri tome većim delom zaboravljamo svoju pravu, božansku prirodu, jeste da tu svoju božansku prirodu ponovo osvestimo u samim fizičkim telima, za vreme života, i da tako božansku svest sprovedemo na Zemlju, na fizički plan. Kada se to učini božanska svest je kompletna u svim aspektima svoga postojanja, ona se otkriva kao samo postojanje. Tačnije, takav čovek svetu otkriva da je božanska svest postojanje samo po sebi, ona je sve-što-jeste i sve-što-može-da-bude.

Mesec je pomogao da svest u telu iskusi sve što je moguće na ovom svetu, sa svim suprotnostima. Na drugim planetama, gde nema ovakvog Meseca, duše takođe doživljavaju iskustva ali na mnogo manje bogat način. Samo je na ovoj planeti moguće da, na primer, istovremeno volite Boga, svog psa i bračnog partnera, i da ih posle mesec dana mrzite. Takvo bogatstvo izbora i mogućnosti na drugim planetama ne postoji. Budite svesni toga i uživajte u svemu svaki dan dok ste na ovoj Zemlji.

Ključni momenat sazrevanja svesti duše na ovom svetu jesu trenuci kada sami donosimo odluke na osnovu naše savesti, odnosno veze našeg fizičkog uma sa višom svešću duše. To su uvek trenuci izbora da nećemo više slediti impulse tela i nižeg uma, njegove mehaničke navike, ponavljanja i uslovljavanja, već biti odgovorni za viši cilj i svrhu, da se okrenemo i posvetimo onome što je trajno u nama. To je u suštini izbor između dobra i zla.

¹⁵ <http://solarhealing.com>

¹⁶ <http://www.sunyoga.info/index.htm>

Trajna u nama je samo solarna svest naše duše. Sve što je promenljivo i uslovljavajuće jeste od mesečevog uticaja. Zapravo to je ključno razlikovanje solarne od lunarne svesti. Ne utiču samo mesečeve mene na ponašanje tela, već je i samo telo promenljivo kao Mesec. Za mesec dana nam se promeni skoro celo telo, dobijemo novu kožu, krv, većinu ćelija tela. Zato bi trebalo da nam bude lako da razlikujemo svest naše duše koja je naša trajna suština i iznad je tela, od fizičkog tela koje se kompletno i stalno menja, kao Mesec.

Kada se prepuštamo mesečevim uticajima onda kao da se spuštamo niz tobogan predajući se liniji manjeg otpora. Sva sila našeg nižeg uma služi samo tome da to opravda na sve načine, ako ne može um sam, onda uz pomoć alkohola i niskih strasti.

Svako ko je ikada naučio sebi ili drugima, počinio zločin, učinio je to pod uticajem Meseca, zavisno od njegovog položaja u horoskopu. Sigurno nije bio pod uticajem solarne svesti svoje duše. Bio je opsednut nekim sadržajem koji je u suštini bio prolazan i uslovljen ko zna čime, ali je usled sužene svesti izgledao tako neminovan i sudbonosan, neizbežan, da se s njim "mora nešto učiniti". Takav je uticaj Meseca, on sužava svest na ono što se trenutno zbiva i to pretvara u najvišu realnost. Zato mu je tako teško doleteti. Rešenje za takve situacije je u staroj mudrosti "pustiti da stvar prenoći", ne delovati impulsivno i ishitreno, sačekati bar 24 časa pa tek onda reagovati, ako za time i dalje postoji potreba.

Mesec nam sužava i uslovljava svest na osnovu jedne zakonitosti našeg uma, a to je da se on deli, da nije jedinstven. Mi imamo više Ja koji se smenjuju za nas neprimetno, tako da imamo iluziju da uvek imamo samo jedno Ja. Tek onda kada to "jedno" Ja postane kontradiktorno samo sebi, čini ono što ne želi, zaboravlja i krši svoje odluke, nešto nam nije jasno. Odgovor je jednostavan: mi imamo mnoštvo podeljenih Ja, više umova koji se smenjuju ali za nas neprimetno sve dok se ne sudarimo sa svojom nedоследnošću ili nekom težom posledicom. Mnoštvo naših Ja odgovara mesečevim menama, mnoštvu mesečevih lica, on se stalno menja, nikada nije isti.

Zato postoji jedna važna zakonitost u vezi oslobađanja od uticaja Meseca.

Ako želimo da se oslobodimo neke navike i mentalnog obrasca koji nas je vezivao i negativno delovao na nas, ***ako uspemo tome da odolimo tokom jednog mesečevog ciklusa, onda ćemo se trajno osloboditi te slabosti i navike.*** To važi sa sve, bilo da je u pitanju pušenje, narkomanija, seksualne zavisnosti, ili neuspeh u finansijama, primena zakona privlačenja. Ako za jedan mesečev ciklus od 28 dana, uspemo da se mentalno i fizički odvojimo od toga što želimo da se odvojimo, onda ćemo i trajno uspeli. Neće više biti trajne vezanosti, bar ne od strane Meseca. Čovek je uvek slobodan da se vrati starim navikama ali to će onda biti samo zato jer

se nije potpuno odvojio celim bićem, već je u podsvesti ostavio nameru da se jednom vrati na staro. Drugim rečima, samo je igrao igru sa podeljenim umom, jedan deo se odricao dok je drugi čekao da se to završi i da se vrati na staro. Zapravo dovoljno je uspeti 21 dan, preostalih sedam dana je provera i utvrđivanje promene. U suštini ono što se događa u tom periodu jeste napor da postignemo jedno celovito Ja, jedinstvenu, svoju volju. Ako to uspemo da održimo 28 dana onda nema spoljašnjih prepreka oslobađanju. Pitanje je samo da li smo bili i ostali celoviti u tome.

Izbor između Meseca i Sunca u nama jeste izbor između telesnog i duhovnog, detinjaste nezrelosti i večne mudrosti, između prolaznog i niskog i večnog i uzvišenog, između neozbiljnog i ozbiljnog, slabog i jakog, kolektivnog mnjenja i individualnosti, između širokog puta koji je popločan lepim željama i vodi u propast, i puta kojim se ređe ide, uskog prolaza koji vodi u spasenje.

Uvek kada ojačamo svoju volju sa kojom se odupiremo slabostima koje nas vezuju iluzijama iz prošlosti, mi smo se odvojili od uticaja Meseca.

Jačati svoju volju znači ne trošiti energiju na ono na što nas Mesec uslovljava, na iluzije i prolazne želje, već na trajne vrednosti koje su u interesu stvarnog života i dobrobiti. Kaže se da nam Mesec uzima energiju, da se hrani njome, ali to zapravo znači da sami dajemo energiju na nepotrebne i prolazne stvari. Lako ćemo prepoznati koje su to stvari jer se uvek radi o ponavljanjima, navikama, opsesijama vezanih za čula i telesnost, i sva su iluzorna.

Međutim to ne znači da se treba sa negativnošću odnositi prema bilo čemu pa niti prema mesečevim uticajima. Stari alhemičari su upućivali na sveti brak između suprotnosti u čoveku oličene Suncem i Mesecom, muške i ženske prirode u nama. Samo razumevanjem oba uticaja mi nadilazimo sve negativnosti mesečevih uticaja. Razumevanje donosi transcendenciju, odnosno otkriva transcendentalnu svest naše duše. Duša je po svojoj prirodi transcendentalna u odnosu na telo a to znači da se ona u telu ne afirmiše nikakvom negacijom niti otporom bilo čemu, već samo razumevanjem sa kojim se nadilazi neznanje. Kada postojanje vidimo sa svešću duše onda vidimo da je u osnovi tela i cele egzistencije božanska svest, vidimo da nema ničeg drugog osim božanske svesti. Dakle, nikada nije bio problem Mesec već naše nerazumevanje i neznanje. A ono je kao mesečeva svetlost, iluzorno prolazno i promenljivo.

Prema iskustvima kliničke smrti i hipnotičke regresije u prošle živote, kada čovek napusti ovaj svet on u trenutku ponovo rekapitulira ceo svoj život i pri tome doživljava ne samo sve ono što je učinio drugima, već i to kako su drugi doživeli ono što im je on učinio. Dakle, doživljava sve sa obe strane, i subjektivno i objektivno. To iskustvo je razlog zašto se duša odlučuje na ponovno rođenje: da ispravi svoje greške ("grehove") i nastavi sa osvešćenjem u telu. Međutim, ciklus inkarnacija se nastavlja sve dok se

za života u fizičkom telu ne postigne takva zrelost svesti duše i emocionalna zrelost, da to isto iskustvo ima i ovde za vreme života. Emocionalno zreo čovek, sa svešću i savešću duše, ne može da učini ništa loše drugome jer direktno oseća kako taj drugi to doživljava. S takvom svešću čovek sam iz sebe zna sve što je ispravno činiti. Tada je postigao božansku svest u telu i ne trebaju mu više inkarnacije.

Mesec pomaže u tome tako što reflektuje svest Sunca na tamu našeg života. On omogućava da vidimo i noću, u mraku našeg fizičkog sveta. Tako povećava opseg svesti i doprinosi razvoju na fizičkom planu, povećanju emocionalne zrelosti sa kojom postajemo svesni svega što činimo na ovom svetu.

Oslobađanju od uticaja Meseca posvećena je sva etika i sve norme ponašanja u svim religijama i društvima. Svuda se kultura sastoji od toga da naučimo kako da se ponašamo svojim telom, šta da radimo u svakoj prilici, kakvo je ponašanje prihvatljivo i ispravno a kakvo ne. Tradicije su zasnovane na iskustvu o tome kakvo je ponašanje ispravno i pomaže opstanku zajednice. Svako etičko i moralno načelo koje reguliše ispravnost ponašanja jeste jedan oblik nadilaženja uticaja Meseca. Mesec nas navodi da se ponašamo instinktivno, nagonski, impulsivno i nesvesno, na osnovu stečenih utisaka i navika, a ne na osnovu objektivne potrebe i u skladu sa stvarnošću. Sa uticajima Meseca uvek nam je svest sužena na ono što je trenutno i prolazno, sa solarnim uticajima svest nam se uvek proširuje i uzdiže ka onome što ima trajnu vrednost.

Međutim, etika i moral nikada ne mogu da pokriju sve individualne aspekte ponašanja i potrebe ljudi, već su zasnovani na kolektivnim interesima i minimumu koji obezbeđuje opstanak zajednice, često na račun sloboda pojedinaca. Daleko bolje i snažnije od svih etika i morala oslobađanju od mesečevih uticaja deluje praksa meditacije. Tu se direktno doživljava iskustvo da nismo od tela već da smo nešto daleko više, da smo večna transcendentalna svest duše. Kada to makar i za trenutak doživimo u meditativnoj sabranosti, *samadhi-ju*, onda doživimo i to da je svest naše duše ista ona božanska svest koja je omogućila i ispoljila sve što postoji. Tada telo doživljavamo samo kao privremeno korisno sredstvo za ispoljavanje prisustva božanske svesti u ovom svetu i ono više ne može da nas ometa svojim detinjastim porivima i niskim strastima. Tada nas telo više ne zarobljava; tada mi koristimo njega, a ne ono nas.

I KONAČNO, KO NAM JE SMESTIO MESEC

Sada kada znamo sve o Mesecu, da je on veštačka tvorevina, a dovoljno znanja o tome već imamo od same nauke, kako nam onda izgledaju ljudi koji hodaju ulicom i ne obraćaju pažnju na Mesec, ne traže istinu o njemu jer misle da je i on prirodan, kao i sve ostalo? Moraćemo sada njihovu šetnju da doživimo kao šetnju mesečara. Oni ne obraćaju pažnju na Mesec, gledaju u mobilne telefone i za ono što nije stvarno, što je tek odraz nečega, misle da je stvarno. Tako deluje ogledalo mesečevog uma.

Ali to sve nije tako strašno, ne mora ovaj svet sa ljudima koji u njemu žive kao zombiji da nam izgleda kao kosmički zatvor za maloumne, kao što neki teoretičari zavera pogrešno tvrde, zato jer ništa nije skriveno od čoveka. Sve mu je pred očima samo što on to ne vidi, od njega zavisi da li će da vidi. Bilo bi mnogo strašnije kada bi to sve bilo dobro skriveno od čoveka, kada ne bi postojala mogućnost da se oslobodimo identifikacije koja nas čini mehaničnim i nesvesnim, uslovljenim na sve načine.

Spoznaja istine i sloboda uvek nam je dostupna i pred očima nam je, iako ne moramo da je vidimo i sami sebe možemo da porobljavamo. Iako možemo da se ubijamo u mraku svojih iluzija, uvek imamo slobodu da se prosvetlimo. Zar to nije divno!

Samo od toga koliko je snažna svest naše duše u nama zavisi šta ćemo da vidimo i da li ćemo uopšte da vidimo. Nema drugog načina da se svest duše kristališe, ojača i izrazi kroz nas nego na način kako je sve ovo postavljeno. To je pravda nebeska.

Sama veličina Meseca i celog ovog projekta sa njim, koliko je tu inteligencije, rada i resursa uloženo, pokazuju koliko smo mi toga vredni. Ako je to sve urađeno za nas, mora da smo vredni toga, naša moć je toga dostojna.

Na kraju možemo malo ubrzati stvar i jasno otkriti:

Naša duša je postavila Mesec da bi mogla da se inkarnira tako da iskusi sve aspekte božanskog postojanja.

I bez njega se inkarnirala ali tada je razvoj života bio mnogo sporiji i sam sebi dovoljan. Da nema Meseca mi bismo i danas živeli kao pre 12.000 godina. Dobro, možda kao pre 500 godina. Pojava Meseca snažno je ubrzala karmičko sazrevanje i materijalni razvoj na ovoj planeti. Mesec jesu postavile veoma napredne vanzemaljske sile, ali u hologramskom univerzumu sve je jedno. ***Mi smo ti 'vanzemaljci' koji su to uradili, iako ne u svojim sadašnjim telima. Oni su naše starije verzije.*** Takođe i njegov astrološki uticaj, položaj u našem horoskopu, nije slučajna već on tačno kao ogledalo

odražava karmičku zrelost naše duše u ovoj inkarnaciji, sadržaj iskustava koje treba da iskusimo, koji nas osveščavaju. *Mesec služi nama, a ne mi njemu.*

Zaista ima mnogo toga što smo uradili sa božanskom moći kreativne svesti naše duše, pre rođenja u ovim našim telima.

Kada biste mogli svešču svoje duše sada da pogledate videli biste da je sav kosmos, život i apsolutno sve što postoji i događa se - konkretan fizički odraz svesti vaše duše, odraz vaše božanske svesti.

To vam Sunce i Mesec svaki dan i noć pokazuju sa neba tako jasno da ne može biti jasnije.

A opet ljudi to ne vide - zato što Mesec dobro radi svoj posao.